

ทฤษฎีที่ว่าด้วยหน้าที่การอภิบาลสัตบุรุษของบรรดาพระสังฆราชในพระศาสนจักร

CHRISTUS DOMINUS

เปาโล พระสังฆราช

ผู้รับใช้บรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้า

พร้อมกับบรรดาพระสังฆราชผู้ร่วมประชุมสภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์

เพื่อให้ถือปฏิบัติเป็นอนุสรณ์ตลอดกาล

อาร์มภท

1. พระคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิตได้เสด็จมาเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดพ้นจากบาป(1) และเพื่อมนุษย์ทุกคนจะได้รับการทำให้ศักดิ์สิทธิ์ ดังที่พระบิดาเองได้ทรงส่งพระองค์มาพระองค์ก็ทรงส่งบรรดาอัครสาวกของพระองค์ออกไปเช่นกัน(2) ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงทำให้พวกเขาศักดิ์สิทธิ์ด้วยการประทานพระจิตเจ้าแก่พวกเขาเพื่อว่าพวกเขาด้วยจะได้ถวายพระสิริรุ่งโรจน์แด่พระบิดาเจ้าบนโลกนี้และช่วยให้มนุษย์ได้รอด “เพื่องานเสริมสร้างพระกายของพระคริสตเจ้า” (อฟ. 4, 12) ซึ่งก็ได้แก่พระศาสนจักรนั่นเอง

2. ในพระศาสนจักรของพระคริสตเจ้านี้ สมเด็จพระสันตะปาปาในฐานะผู้สืบตำแหน่งของนักบุญเปโตรซึ่งพระคริสตเจ้าได้ทรงมอบหมายให้ดูแลทั้งแม่และลูกแกะของพระองค์นั้นทรงมีอำนาจสูงสุด เต็มเปี่ยม จับพลันและสากลเหนือการดูแลวิญญูณทั้งหลายของบรรดาสัตบุรุษโดยการแต่งตั้งจากพระเจ้า เนื่องจากในฐานะที่ทรงเป็นผู้อภิบาลสัตบุรุษทุกคน พันธกิจของพระองค์จึงเป็นการจัดหาความดีส่วนรวมให้แก่พระศาสนจักรสากล และเพื่อความดีของแต่ละพระศาสนจักร ดังนั้นพระองค์จึงทรงมีความเป็นเอกในอำนาจสามัญทั่วทั้งพระศาสนจักร

บรรดาพระสังฆราชเองซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากพระจิตเจ้านั้น เป็นผู้สืบตำแหน่งของบรรดาอัครสาวกในฐานะนายชุมพาของวิญญูณ (3) พร้อมกับสมเด็จพระสันตะปาปาและภายใต้อำนาจของพระองค์บรรดาพระสังฆราชถูกส่งออกไปเพื่อดำเนินงานของพระคริสตเจ้า นายชุมพานิรันดร์ ตลอดทุกยุคทุกสมัย(4) พระคริสตเจ้าได้ประทานพระบัญชาและอำนาจในการสอนนานาชาติ แก่บรรดาอัครสาวกและผู้สืบตำแหน่งของพวกเขา ทำให้พวกเขาศักดิ์สิทธิ์ในความจริงและให้เลี้ยงดูพวกเขา ดังนั้นบรรดาพระสังฆราชจึงได้ถูกทำให้เป็นอาจารย์ที่แท้จริงและที่ถูกต้องของความเชื่อเป็นพระสังฆราชและนายชุมพาโดยทางพระจิตเจ้าซึ่งถูกประทานแก่พวกเขา(5)

3. บรรดาพระสังฆราช ด้วยการมีส่วนร่วมในในความหวังต่อพระศาสนจักรต่าง ๆ นั้น ก็ปฏิบัติหน้าที่พระสังฆราชของตนตามที่ได้รับมาจากการอภิเษกพระสังฆราช(6) ในการเป็นหนึ่งเดียวกับและภายใต้อำนาจของสมเด็จพระสันตะปาปาผู้สูงสุด ส่วนอำนาจของการสั่งสอนและการปกครองด้านอภิบาลนั้นทุกท่านต่างก็เป็นหนึ่งเดียวกันในคณะหรือชุมชนที่เกี่ยวกับพระศาสนจักรสากลของพระเจ้า

พวกท่านปฏิบัติหน้าที่นี้ด้วยตัวเองในส่วนของฝูงแกะของพระเจ้าที่ถูกลมอบแก่ท่าน แต่ละท่านจะดูแลพระศาสนจักร เฉพาะที่ถูกลมอบแก่ท่านหรือบางครั้งพวกท่านก็ปฏิบัติร่วมกันในการจัดหาความต้องการร่วมกันบางอย่างของพระศาสนจักรต่างๆ ดังนั้น สมัชชาศักดิ์สิทธิ์นี้ที่เป็นห่วงเป็นใยต่อสถานภาพของสมาชิกมนุษย์ ซึ่งก่อให้เกิดลำดับใหม่ ของสิ่งต่างๆ ขึ้นในยุคของเรา(7) นั้น จึงตั้งใจที่จะกำหนดอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นซึ่งหน้าที่ด้านอภิบาลของพระสังฆราช จึงได้กำหนดให้กระทำสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

บทที่ 1

ความสัมพันธ์ของบรรดาพระสังฆราชกับพระศาสนจักรสากล

I. บทบาทของพระสังฆราชในพระศาสนจักรสากล

4. เนื่องจากการอภิเษกเป็นพระสังฆราชและความสนิทสัมพันธ์กับฐานันดร พร้อมกับหัวหน้าและสมาชิกของคณะ พระสังฆราชบรรดาพระสังฆราชก็รวมกันเป็นสมาชิกของคณะพระสังฆราช(1) “ชั้นของพระสังฆราชคือการเป็นผู้สืบ ตำแหน่งของคณะอัครสาวกในการสอนและชี้นำการอภิบาล หรือจะว่าอยู่ในชั้นของคณะอัครสาวกที่ยังคงดำเนิน ต่อไปอย่างไม่สะดุดมากกว่า พร้อมกับหัวหน้าของตนคือ สมเด็จพระสันตะปาปา-และโดยไม่ขาดจากหัวหน้านี้คณะ พระสังฆราชมีอยู่ในฐานะผู้บริหารอำนาจสูงสุดและเต็มเปี่ยมเหนือพระศาสนจักรสากล แต่จะใช้อำนาจนี้ไม่ได้ เว้นเสียแต่จะได้รับความเห็นชอบจากสมเด็จพระสันตะปาปาล่วงก่อน”(2) แต่อำนาจนี้” จะถูกใช้อย่างสง่าในสังคายนา สากล”(3) ดังนั้นสมัชชาศักดิ์สิทธิ์นี้จึงขอแถลงว่าบรรดาพระสังฆราช ซึ่งเป็นสมาชิกของคณะพระสังฆราชมีสิทธิ์ที่จะ เข้าร่วมประชุมสังคายนาสากลทุกคน

“การใช้อำนาจของคณะนี้ร่วมกับสมเด็จพระสันตะปาปาย่อมทำได้ แม้ว่าบรรดาพระสังฆราชจะประจำอยู่ที่ทุกแห่ง ในโลกก็ตามขอเพียงแต่หัวหน้าของคณะจะทรงเรียกให้พวกท่าน ทำเป็นคณะหรืออย่างน้อยที่สุดก็ทรงให้ความ เห็นชอบกับการกระทำที่รวมกันของบรรดาพระสังฆราชที่กระจายอยู่ทั่วโลก หรือการยอมรับที่ไม่ถูกบังคับก็ถือว่าเป็น การกระทำของคณะอย่างแท้จริง”(4)

5. บรรดาพระสังฆราชถูกเลือกจากภาคต่างๆ ของโลกในวิธีการหรือรูปแบบที่ได้กำหนดขึ้นหรือจะถูกกำหนดขึ้นโดย สมเด็จพระสันตะปาปา ทำให้การช่วยเหลือนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ต่อมาขุมพาสสูงสุดของพระศาสนจักรในสภา สำหรับปรึกษาซึ่งจะถูกเรียกโดยชื่อที่ถูกต้องว่าสมัชชาของพระสังฆราช(5) เนื่องจากสมัชชาจะทำในนามของคณะ พระสังฆราชคาทอลิกทั้งครบ และในเวลาเดียวกันก็จะแสดงให้เห็นว่าบรรดาพระสังฆราชในความสัมพันธ์กับ ฐานันดรต่างก็มีส่วนร่วมกับการเรียกร้องให้เป็นพระศาสนจักรสากล(6)

6. ในฐานะผู้สืบตำแหน่งที่ถูกต้องตามกฎหมายของบรรดาอัครสาวก และสมาชิกของคณะพระสังฆราชบรรดาพระสังฆราชควรที่จะเข้าใจว่าพวกท่านถูกรวมเข้าด้วยกัน และควรแสดงออกซึ่งความห่วงใยต่อทุกพระศาสนจักร เพราะว่าโดยการกำหนดของพระเจ้าและกฎของหน้าที่ของอัครสาวกแต่ละท่านพร้อมกับพระสังฆราชองค์อื่นๆ ต่างก็มีความรับผิดชอบต่อพระศาสนจักร(7) พวกท่านควรมีความห่วงใยเป็นพิเศษต่อส่วนต่างๆ ของโลกที่พระวาจาของพระเจ้ายังไม่ถูกประกาศหรือในสถานที่บรรดาสัตบุรุษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานที่ขาดแคลนพระสงฆ์จะตกอยู่ในภัยที่จะเห็นห่างจากการปฏิบัติชีวิตคริสตชน และแม้กระทั่งจะเสียความเชื่อด้วย

ดังนั้น จึงขอให้บรรดาพระสังฆราชใช้ความพยายามทุกอย่างที่จะทำให้สัตบุรุษให้การสนับสนุนและการส่งเสริมงานของการประกาศพระวรสาร และการแพร่ธรรมอย่างกระตือรือร้น ยิ่งไปกว่านั้นขอให้พวกท่านพยายามที่จะจัดหาศาสนบริกรศักดิ์สิทธิ์ที่เหมาะสมรวมทั้งผู้ช่วยด้วย-ทั้งนักบวชและฆราวาส-ให้พร้อมที่จะทำงานในมิสซังและในสถานที่ที่ต้องรับเคราะห์กรรมอัน เนื่องมาจากการขาดแคลนพระสงฆ์ พวกท่านควรพยายามเท่าที่สามารถที่จะให้พระสงฆ์ของท่านบางองค์ไปทำงานในมิสซังที่ได้กล่าวถึงข้างบน หรือในสังฆมณฑลต่างๆ เพื่อปฏิบัติศาสนบริกรศักดิ์สิทธิ์ที่นั่นจะอย่างถาวรหรือชั่วคราวหนึ่งก็ได้

ในการบริหารทรัพย์สินสมบัติของพระศาสนจักรนั้น บรรดาพระสังฆราชควรคำนึงถึงความจำเป็นไม่เฉพาะแต่ของสังฆมณฑลของท่านเท่านั้น แต่ในพระศาสนจักรพิเศษอื่นๆ ด้วย เพราะว่าพวกเขาก็เป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักรของพระคริสตเจ้าด้วย ท้ายสุดพวกท่านควรให้ความสนใจในการช่วยเหลือภัยพิบัติที่สังฆมณฑลและสถานที่ต่างๆ ที่ได้รับตามแต่รายได้ของตนจะเอื้ออำนวย

7. ขอให้พวกท่านแสดงออกซึ่งความรักอันพี่น้อง-เพราะเห็นแก่พระคริสตเจ้า-ต่อพี่น้องพระสังฆราชของท่านที่ถูกให้ร้ายและขูดสน ถูกจำคุกหรือถูกห้ามไม่ให้ปฏิบัติศาสนบริกรของตน พวกท่านควรให้ความสนใจอันพี่น้องอย่างกระตือรือร้นต่อบรรดาพระสังฆราชเหล่านี้เพื่อความทุกข์ทรมานของท่านเหล่านั้นอาจจะได้บรรเทาเบาบางลงโดยคำภาวนาและกิจการที่ดีของเพื่อนพี่น้องพระสังฆราชของท่าน

II. พระสังฆราชกับสันตะสำนัก

8. (ก) อัครสังฆราช เฉพาะและทันทีซึ่งจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่อภิบาล-ในตัวของมันเอง-เป็นของบรรดาพระสังฆราช ในฐานะผู้สืบตำแหน่งของบรรดาอัครสาวก-ในสังฆมณฑลที่อยู่ในความดูแลของท่านแต่จะต้องไม่ไปละเมิดต่ออัครสังฆราช ซึ่งสมเด็จพระสันตะปาปาทรงมีอันเนื่องมาจากหน้าที่ของพระองค์ในการที่จะสงวนบางเรื่องไว้สำหรับพระองค์เองหรือสำหรับผู้มีอำนาจคนอื่น

(ข) กฎหมายทั่วไปของพระศาสนจักรให้อำนาจแก่พระสังฆราชของแต่ละสังฆมณฑลที่จะให้ใช้อำนาจปกครองสัตบุรุษเท่าที่ท่านเห็นสมควร-ในกรณีพิเศษ-ว่ามันจะก่อให้เกิดผลดีฝ่ายจิตแก่พวกเขาทุกวันในกรณีที่ถูกสงวนไว้โดยอำนาจสูงสุดของพระศาสนจักรเท่านั้น

9. ในการใช้อำนาจสูงสุด เต็มเปี่ยมและนับพันในพระศาสนจักรสากลนั้นสมเด็จพระสันตะปาปาจะทรงใช้องค์กรปกครองส่วนกลางของพระศาสนจักร(Roman Curia) ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในพระนามและอำนาจของพระองค์ เพื่อความดีของพระศาสนจักรต่างๆ และในการรับใช้นายชุมพาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย

อย่างไรก็ตามบรรดาพระสังฆราชแห่งสังคายนาศักดิ์สิทธิ์ต้องการให้สำนักงานเหล่านี้ ซึ่งให้ความช่วยเหลือด้วยการเตรียมอย่างวิเศษแต่สมเด็จพระสันตะปาปา และแก่บรรดานายชุมพาของพระศาสนจักรนั้น ได้รับการจัดระบบใหม่และประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัย ท้องถิ่นและจารีตพิธี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับจำนวน ชื่อ อำนาจหน้าที่และวิธีการจำเพาะในการดำเนินงานรวมถึงการประสานงานระหว่างพวกเขาเองด้วย(8) จากธรรมชาติของหน้าที่อภิบาลจำเพาะของบรรดาพระสังฆราช- บรรดาพระสังฆราชแห่งสังคายนา ยังต้องการให้หน้าที่ของตัวแทนของสมเด็จพระสันตะปาปาได้ถูกกำหนดอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นด้วย

10. ยิ่งไปกว่านั้นสำนักงานเหล่านี้ถูกก่อตั้งขึ้น เพื่อความดีของพระศาสนจักรสากลจึงเป็นที่ปรารถนาอย่างยิ่งที่บรรดาสมาชิก เจ้าหน้าที่และที่ปรึกษา รวมไปถึงตัวแทนของสมเด็จพระสันตะปาปาจะถูกคัดเลือกมาจากท้องถิ่นต่างๆของพระศาสนจักรอย่างกว้างขวาง เท่าที่จะสามารถทำได้จนทำให้สำนักงาน และองค์กรกลางของพระศาสนจักรคาทอลิกแสดงออก ซึ่งคุณลักษณะสากลอย่างแท้จริง

ยังเป็นที่ปรารถนาอีกด้วยเช่นกันที่จะให้พระสังฆราชบางองค์ – โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระสังฆราชสังฆมณฑล – ได้รับเลือกเป็นสมาชิกของสำนักงานเหล่านี้ เพื่อให้พวกเขาสามารถที่จะรายงานให้สมเด็จพระสันตะปาปาได้รับทราบอย่างเต็มที่ถึงความคิด ความปรารถนาและความต้องการของพระศาสนจักรต่างๆ

ท้ายสุดบรรดาพระสังฆราชแห่งสังคายนาคิดว่าจะเป็นประโยชน์ที่สุด ถ้าสำนักเดียวกันเหล่านี้จะตั้งใจฟังมาราวามากยิ่งขึ้น – มาราวาสที่มีความประพฤติ ความรู้และประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยม ด้วยการนี้พวกเขาก็จะมีส่วนร่วมที่เหมาะสมในกิจการงานของพระศาสนจักร

บทที่ 2

พระสังฆราชกับพระศาสนจักรเฉพาะแห่งหรือสังฆมณฑล

I. พระสังฆราชสังฆมณฑล

11. สังฆมณฑลคือ ส่วนหนึ่งของประชากรของพระเจ้า ซึ่งถูกมอบให้แก่พระสังฆราชแต่ละองค์ให้ปกครองดูแล พร้อมกับความร่วมมือของคณะสงฆ์ ดังนั้นด้วยการยึดมั่นกับนายชุมพาของตนและรวบรวมพวกเขาเข้าด้วยกันกับท่าน โดยผ่านทางพระวรสารและบูชามิสซาในพระจิตเจ้าก็จะก่อให้เกิดพระศาสนจักรพิเศษขึ้น ซึ่งในนั้นพระศาสนจักรหนึ่งเดียว ศักดิ์สิทธิ์ สากลและสืบเนื่องจากอัครสาวกของพระคริสตเจ้าจะได้มีอยู่และทำงานอย่างแท้จริง

พระสังฆราชแต่ละองค์ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลพระศาสนจักรเฉพาะแห่ง – ภายใต้อำนาจของสมเด็จพระสันตะปาปา - เลี้ยงดูลูกแกะในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะนายชุมพาสามัญและนับพลันของพวกเขาท่านด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของการสอน การทำให้ศักดิ์สิทธิ์และการปกครอง กระนั้นก็ดีพวกเขาควรยอมรับสิทธิที่ถูกต้องซึ่งเป็นของบรรดาอัครทูตหรืออำนาจของฐานันดรอื่นด้วย(1)

พระสังฆราชควรอุทิศตนให้แก่หน้าที่ของการอัครสาวกในฐานะพยานถึงพระคริสตเจ้าต่อหน้ามนุษย์ พวกเขาไม่ควรที่จะดูแลเฉพาะ แต่พวกเขาที่ได้ติดตาม “เจ้านายของบรรดานายชุมพา” แล้วเท่านั้นแต่ควรที่จะอุทิศตนเองอย่างสิ้นเชิงจิตใจให้แก่พวกเขาที่ได้ออกนอกกลุ่มนอกรทางแห่งความจริง หรือยังไม่รู้จักพระวรสารของพระคริสตเจ้าและพระเมตตาที่ช่วยให้รอดของพระองค์จนในที่สุดทุกคนจะเดินไป ”ในความดี ความชอบธรรมและความจริงทุกประการ”(อฟ. 5, 9)

12. ในการปฏิบัติหน้าที่การสอน – ซึ่งโดดเด่นในหน้าที่หลักๆของพระสังฆราชนั้น(2) – พวกเขาควรประกาศพระวรสารของพระคริสตเจ้าแก่มนุษย์ ด้วยการเรียกพวกเขาให้มารับความเชื่อในพลังของพระจิตเจ้า หรือด้วยการทำให้พวกเขามั่นคงในความเชื่อที่มีชีวิต พวกเขาควรอธิบายธรรมล้ำลึกทั้งหมดของพระคริสตเจ้าแก่พวกเขาอันได้แก่ความจริงของความไม่รู้อันได้แก่การไม่รู้จักพระคริสตเจ้า ในเวลาเดียวกันพวกเขาก็ควรชี้ให้เห็นวิถีที่พระทรงเผยแสดงให้รู้จักถวายพระสิริรุ่งโรจน์แด่พระเจ้า และด้วยวิธีนั้นพวกเขาก็จะบรรลุถึงความบรมสุข(3)

ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาก็ควรแสดงให้เห็นว่าทรัพย์สินสมบัติของโลกนี้ และสถาบันต่างๆ ของมนุษย์ตามแผนการของพระเจ้าพระผู้สร้างนั้นมีไว้สำหรับความรอดของมนุษย์ และดังนั้นก็มีส่วนมากเป็นอย่างมากในการสร้างพระกายของพระคริสตเจ้าขึ้น

ดังนั้น พวกเขาควรสอนตามข้อความเชื่อของพระศาสนจักร คุณค่าอันยิ่งใหญ่ของสิ่งเหล่านี้คือ ตัวมนุษย์พร้อมด้วยเสรีภาพและชีวิตร่างกายของเขา ครอบครัวและการเป็นหนึ่งเดียวและความมั่นคง การให้กำเนิดบุตรพร้อมกับการศึกษาของพวกเขา สังคมพลเรือนพร้อมกับกฎเกณฑ์และวิชาชีพของมัน การทำงานและการพักผ่อนหย่อนใจ

ศิลปะและการประดิษฐ์ด้านเทคโนโลยี ความยากจนและความมั่งคั่ง ท้ายสุดพวกท่านควรกำหนดวิถีทางที่จะใช้ในการให้คำตอบต่อปัญหาที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของ การเพิ่มพูนและการแจกจ่ายข้าวของอย่างยุติธรรม สันติภาพและสงคราม และความสัมพันธ์อันพี่น้องระหว่างนานาชาติ(4)

13. บรรดาพระสังฆราชควรเสนอข้อคำสอนของคริสตชนในรูปแบบที่ถูกประยุกต์ให้เข้ากับกาลเวลานั้นก็คือ ในรูปแบบที่จะสนองต่อความยากลำบาก และปัญหาต่างๆ ที่ทำให้มนุษย์ได้รับความยากลำบากและต้องทนแบกรับเป็นพิเศษ พวกท่านควรปกป้องข้อความเชื่อด้วยการสอนให้สัตบุรุษรู้จักปกป้องและเผยแพร่ออกไป ในการเจาะลึกข้อคำสอนนี้พวกท่านควรแสดงออก ซึ่งคำเชื่อเชิญฉันมารดาของพระศาสนจักรต่อทุกคนไม่ว่าเขาจะเป็นคริสตชนหรือไม่ก็ตาม พวกท่านควรดูแลด้วยความรักพิเศษต่อคนจน และชนชั้นต่ำที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งพวกท่านให้ไปประกาศพระวรสารให้

เนื่องจากเป็นพันธกิจของพระศาสนจักร ที่จะทำให้สังคมมนุษย์ที่พระศาสนจักรอยู่ร่วมด้วยนั้นกลับใจ(5) จึงเป็นหน้าที่ของพระสังฆราช โดยเฉพาะที่จะเข้าหานุษย์พร้อมทั้งขอร้องและให้การสนับสนุนการเสวนากับพวกเขา การสนทนาเกี่ยวกับความรอดนี้ควรมีความชัดเจนรวมถึงความสุขและความอ่อนหวานด้วย เพื่อว่าความจริงจะได้ถูกรวมเข้ากับความรักความเมตตาและความเข้าใจด้วยความรักเสมอไป เช่นเดียวกันพวกท่านควรรวมความรอบคอบที่จำเป็นเข้ากับความไว้นื้อเชื่อใจ ซึ่งจะก่อให้เกิดมิตรภาพขึ้น และดังนั้นก็สามารถก่อให้เกิดการเป็นหนึ่งเดียวของจิตใจขึ้นได้(6)

พวกท่านควรที่ใช้สื่อสารมวลชนต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ เพื่อประกาศข้อความเชื่อของคริสตชน นั่นก็คือ สิ่งแรกสุดคือการเทศน์สอนและการสอนคำสอน ซึ่งต้องถือเป็นอันดับแรกเสมอ จากนั้นก็เสนอข้อความเชื่อนี้ตามโรงเรียนและสถาบันการศึกษา การอบรมและการประชุมต่างๆ และท้ายสุดการเผยแพร่ โดยทางการแถลงการณ์แก่สาธารณะในโอกาสที่สำคัญๆ รวมไปถึงหนังสือพิมพ์และสื่อสารมวลชนต่างๆ ซึ่งจะต้องถูกนำมาใช้ในการประกาศพระวรสารของพระคริสตเจ้า(7)

14. บรรดาพระสังฆราชควรพยายามสุดความสามารถที่จะให้การสอนคำสอน-ซึ่งต้องการที่จะทำให้ความเชื่อที่ได้รับ การส่องสว่างจากการสอนให้เป็นพลังที่สำคัญ ชัดแจ้งและมีประสิทธิภาพในชีวิตของมนุษย์นั้น- ได้รับการเอาใจใส่อย่างขยันหมั่นเพียรแก่ทั้งพวกเด็กและเยาวชน ทั้งวัยรุ่นและผู้ใหญ่ ในการสอนนี้ควรปฏิบัติตามการจัดการที่เหมาะสมรวมถึงวิธีการที่เหมาะสมกับเรื่องราวที่กำลังถูกสอนอยู่นั้นและกับคุณลักษณะ ศักยภาพ อายุและกรณีแวดล้อมต่างๆ ของชีวิตของนักเรียน ท้ายสุดพวกท่านควรเอาใจใส่ให้การสอนนั้นตั้งอยู่บนพระคัมภีร์ ธรรมเนียมพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ อาจารย์ยานุภาพและชีวิตของพระศาสนจักร

ยิ่งไปกว่านั้นพวกท่านควรเอาใจใส่ให้ครูสอนคำสอนได้รับการอบรมอย่างเหมาะสมให้ทำหน้าที่ของตน เพื่อว่าพวกเขาจะได้เคยชินกับข้อคำสอนของพระศาสนจักร และเพื่อจะมีความรู้เกี่ยวกับกฎของจิตวิทยาและวิชาครูทั้งในด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ บรรดาพระสังฆราชควรพยายามที่จะฟื้นฟู หรืออย่างน้อยที่สุดก็ประยุกต์การสอนผู้เตรียมเป็นคริสตชนที่เป็นผู้ใหญ่ในรูปแบบที่ดีกว่า

15. ในการปฏิบัติหน้าที่ของการทำให้ศักดิ์สิทธิ์นั้น บรรดาพระสังฆราชควรคำนึงว่าพวกท่านได้รับการเลือกสรรจากมวลมนุษย์ให้เป็นตัวแทนของพวกเขาต่อหน้าพระเจ้า เพื่อถวายของถวายและยัญบูชาเพื่อชดเชยบาป บรรดาพระสังฆราชมีความเต็มเปี่ยมของศีลบวชเป็นพระสงฆ์ และทั้งพระสงฆ์และสังฆานุกรต่างก็ขึ้นกับพวกท่านในการใช้อำนาจของตนด้วย เนื่องจากบรรดาพระสงฆ์เป็นเพื่อนร่วมงานที่รอบคอบของพระสังฆราชนั้น ก็ได้รับการบวชให้เป็นพระสงฆ์ที่แท้จริงของพันธสัญญาใหม่ด้วย สังฆานุกรก็เช่นกัน ได้รับการบวชเพื่อศาสนบริการและรับใช้ประชากรของพระเจ้าในความสนิทสัมพันธ์กับพระสังฆราช และคณะสงฆ์ดังนั้นบรรดาพระสังฆราชจึงเป็นผู้แจกจ่ายหลักของธรรมล้ำลึกต่างๆ ของพระเจ้ารวมถึงการเป็นผู้ปกครอง ผู้ให้การสนับสนุนและผู้เฝ้าดูแลชีวิตพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในพระศาสนจักรที่ถูกมอบหมายแก่พวกท่าน(8)

ดังนั้นพวกท่านควรพยายามอยู่ตลอดเวลาที่จะทำให้บรรดาสัตบุรุษรู้จัก และดำเนินชีวิตธรรมล้ำลึกปีศาจซึ่งยิ่งขึ้นโดยผ่านทางบูชามิสซา และดังนั้นพวกเขาก็จะได้สัมพันธ์ตัวเองเข้าอย่างมั่นคงในการเป็นหนึ่งเดียวกันของความรักความเมตตาของพระคริสตเจ้า(9) “อุทิศตนอธิษฐานภาวนาและประกาศพระวาจา”(กจ. 6, 4) พวกท่านควรที่จะอุทิศการงานของท่านให้แก่เป้าหมายนี้ เพื่อว่าทุกคนที่มอบตัวให้แก่การดูแลของพวกท่านนั้นจะได้เป็นหนึ่งเดียวกันในการอธิษฐานภาวนา(10) และโดยผ่านทางารรับศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ นั้น ก็จะเติบโตขึ้นในพระหรรษทานและเป็นพยานที่ซื่อสัตย์ถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในฐานะที่เป็นผู้นำคนอื่นเข้าสู่ความศักดิ์สิทธิ์ครบครัน บรรดาพระสังฆราชควรขยันหมั่นเพียรในปลูกฝังความศักดิ์สิทธิ์ขึ้นในท่ามบรรดาพระสงฆ์ นักบวชและฆราวาสตามกระแสเรียกพิเศษของแต่ละคน(11) พวกท่านควรที่จะคำนึงถึงกฎข้อบังคับที่จะเป็นแบบอย่างแห่งความศักดิ์สิทธิ์ในความรักความเมตตา ความสุภาพและความเรียบง่ายของชีวิต ขอให้พวกท่านป่าวประกาศแก่พระศาสนจักรทั้งหลายที่ถูกมอบหมายแก่พวกท่าน เพื่อว่าความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดของพระศาสนจักรสากลของพระคริสตเจ้าจะได้ฉายแสงแก่พวกเขาอย่างเต็มที่ เพราะเหตุผลนี้พวกท่านควรที่จะให้การสนับสนุนแก่กระแสเรียกของการเป็นพระสงฆ์ และนักบวชเท่าที่จะสามารถทำได้และควรให้ความสนใจพิเศษแก่กระแสเรียกของการเป็นฆราวาสด้วย

16. ในการปฏิบัติหน้าที่ของการเป็นบิดา และนายชุมพวนั้นบรรดาพระสังฆราชควรที่จะดำเนินชีวิตในท่ามประชากรของพวกท่านในฐานะผู้รับใช้(12) ขอให้พวกท่านเป็นนายชุมพาวที่ดี ผู้รู้จักแกะของตนและแกะของพวกท่านก็รู้จักท่านด้วย ขอให้พวกท่านเป็นบิดาที่แท้จริงที่โดดเด่นในจิตตารมณ์แห่งความรัก และความห่วงใยต่อทุกคนและต่อพวกที่ได้มอบตัวด้วยความเต็มใจแก่ท่านตามที่พระเจ้าประทานอำนาจให้ ขอให้พวกท่านรวบรวมและหล่อหลอมทั้ง

ครอบครัวของฝูงแกะของคุณเพื่อว่าทุกคนจะได้ตื่นตัวในหน้าที่ของคุณจะได้ดำเนินชีวิตและทำงานในความสนิทสัมพันธ์ของความรัก

เพื่อจะบรรลุถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอย่างมีประสิทธิภาพ บรรดาพระสังฆราชจะต้อง “เตรียมพร้อมไว้เพื่อกิจการดีทุกอย่าง”(2 ทธ. 2, 21) และ “ทนทุกสิ่งเพื่อเห็นแก่ผู้ได้รับเลือกสรร”(2 ทธ. 2, 10) พวกท่านควรจัดการให้ชีวิตของพวกท่านเอื้ออำนวยต่อความจำเป็นต่างๆของยุคของเรา

บรรดาพระสังฆราชควรอ้าแขนรับบรรดาพระสงฆ์ด้วยความรัก เนื่องจากพระสงฆ์ยอมรับความหวังโยของพระสังฆราชสุดความสามารถของตน และปฏิบัติตามอย่างร้อนรนทุกเมื่อเชื่อนั้น พวกท่านควรถือว่าบรรดาพระสงฆ์เป็นลูกและเพื่อนของท่าน(13) และพร้อมที่จะรับฟังพวกเขา โดยผ่านทางความสนิทสนมที่เต็มไปด้วยความไว้วางใจกับบรรดาพระสงฆ์พวกท่านก็พยายามที่จะก่อให้เกิดงานอภิบาลทั้งครบของทั้งสังฆมณฑลขึ้น

พวกท่านควรเป็นผู้หวังโยต่อสวัสดิการทางด้านฝ่ายจิต ฝ่ายสติปัญญาและฝ่ายวัตถุของบรรดาพระสงฆ์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้ดำเนินชีวิตอย่างศักดิ์สิทธิ์ และอย่างศรัทธาและทำให้ศาสนบริการของพวกเขาสำเร็จอย่างซื่อสัตย์ และอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นพวกท่านควรให้การสนับสนุนแก่สถาบันต่างๆ รวมไปถึงการจัดการประชุมพิเศษด้วย เพื่อว่าพระสงฆ์จะได้มารวมกันเป็นบางครั้งบางคราวทั้งเพื่อการเข้าเฝ้า และการฟื้นฟูชีวิตฝ่ายจิตยาวนานมากขึ้นและเพื่อจะได้เรียนรู้วิชาการต่างๆ อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระคัมภีร์และเทววิทยา ปัญหาที่สำคัญๆ ของสังคมและวิธีการใหม่ๆ ของการอภิบาล

ด้วยความเมตตาที่กระตือรือร้น พระสังฆราชควรติดตามพระสงฆ์ที่ตกอยู่ในอันตรายหรือประสบความล้มเหลวในบางเรื่อง

เพื่อจะสามารถเอาใจใส่ได้อย่างดียิ่งขึ้นในสวัสดิการของสัตบุรุษตามสถานภาพของแต่ละคน พระสังฆราชควรพยายามที่จะทำตัวให้เคยชินกับความต้องการต่างๆ ของพวกเขาในกรณีแวดล้อมด้านสังคม ซึ่งพวกเขาดำเนินชีวิตอยู่ ดังนั้น พวกท่านควรใช้วิธีการที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้นคว้าวิจัยด้านสังคม พวกท่านควรแสดงออก ซึ่งความหวังโยต่อทุกคนไม่ว่าจะอายุเท่าไร สถานภาพหรือสัญชาติใด ไม่ว่าจะเป็พื้นที่เมืองหรือคนแปลกหน้าหรือคนต่างชาติ ในการปฏิบัติหน้าที่การดูแลด้านอภิบาลพวกท่านจัดให้สัตบุรุษของพวกท่านมีส่วนร่วมจำเพาะของพวกเขาในการทำงานต่างๆ ของพระศาสนจักร พวกท่านควรเคารพต่อหน้าที่และสิทธิของพวกเขาในการให้ความร่วมมืออย่างกระตือรือร้นในการสร้างพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้าขึ้นมา

พวกท่านควรปฏิบัติกับพี่น้องที่แยกตัวออกไปด้วยความรัก ด้วยการเชิญชวนสัตบุรุษด้วยเช่นกันให้ปฏิบัติตัวด้วยความรักความเมตตาและความใจดีอันมากล้นต่อพวกเขา เพื่อจะได้ก่อให้เกิดคริสตศาสนสัมพันธ์ขึ้นตามที่พระศาสนจักรเข้าใจ(14) พวกท่านควรสงวนที่ไว้ในหัวใจของพวกท่านให้แก่พวกที่ยังไม่ได้รับศีลล้างบาปด้วย เพื่อว่าความรักความเมตตาของพระเยซูคริสตเจ้า-ซึ่งพระสังฆราชเป็นพยานถึงต่อหน้ามนุษย์ทุกคนจะได้ทอแสงมายังพวกเขา

17. รูปแบบต่างๆ ของการแพร่ธรรมควรได้รับการสนับสนุน และทั่วทั้งสังฆมณฑลหรือในเขตพิเศษจำเพาะของสังฆมณฑลนั้นการประสานงาน และความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดของงานแพร่ธรรมทั้งหมดควรได้รับการก่อให้เกิดขึ้นภายใต้การนำของพระสังฆราช ดังนั้นการงานและองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการสอนคำสอน งานด้านธรรมทูต งานด้านสงเคราะห์เมตตา ด้านสังคม ด้านครอบครัว ด้านการศึกษาและอื่นๆ ที่มีเป้าหมายด้านอภิบาลควรถูกจัดให้เป็นการกระทำที่สอดคล้องประสานกัน ดังนั้นการเป็นเอกภาพในสังฆมณฑลก็จะเกิดขึ้นด้วยในเวลาเดียวกัน

สัตบุรุษควรได้รับการเชิญชวนอย่างกระตือรือร้นให้รับหน้าที่ของตน ในการทำงานแพร่ธรรมตามสถานภาพและศักยภาพของแต่ละคน พวกเขาควรได้รับการเตือนให้มีส่วนร่วมในและให้ความช่วยเหลืองานแพร่ธรรมต่างๆ ของฆราวาส โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการคาทอลิก องค์กรเหล่านั้นควรได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือเช่นกันไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยทางอ้อมให้ติดตามเป้าหมายเหนือธรรมชาติ นั่นก็คือ ไม่ว่าจะเป็นการบรรลุถึงชีวิตที่สมบูรณ์แบบกว่าหรือการเผยแผ่พระวรสารของพระคริสตเจ้าแก่มวลมนุษย์ หรือการให้การสนับสนุนแก่ข้อคำสอนของคริสตชน หรือการเพิ่มการวางใจสาธารณะ หรือการติดตามเป้าหมายด้านสังคมหรือการทำงานด้านความศรัทธาและด้านสงเคราะห์เมตตา

รูปแบบของการแพร่ธรรมควรถูกประยุกต์ให้เหมาะสมกับความต้องการของยุคนี้ ไม่เฉพาะแต่ในเรื่องกรณีแวดล้อมฝ่ายจิตหรือจริยธรรมเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงสถานภาพด้านสังคม ด้านการศึกษาเรื่องสติปัญญาและด้านเศรษฐกิจ การศึกษาวิจัยด้านศาสนาและสังคม โดยผ่านทางสังคมวิทยาการอภิบาลก็มีส่วนช่วยให้บรรลุเป้าหมายนั้นๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อประโยชน์และได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างมากที่สุด

18. ควรจะแสดงความห่วงใยเป็นพิเศษต่อพวกสัตบุรุษที่ไม่สามารถได้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ต่อการดูแลด้านอภิบาล โดยทั่วไปและโดยปกติของเจ้าอาวาสของตน หรือถูกตัดขาดไปเลยอันเนื่องมาจากวิถีดำเนินชีวิตของพวกเขา ในจำพวกนี้ก็ได้แก่ส่วนใหญ่ของผู้อพยพ ผู้ถูกเนรเทศและพวกลี้ภัย พวกเดินเรือทั้งอากาศและน้ำ พวกยิปซี เร่ร่อนและอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันนี้ วิธีการอภิบาลที่เหมาะสมควรได้รับการสนับสนุนด้วยสำหรับพวกที่ไปยังดินแดนอื่นเป็นครั้งคราวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ทั้งนี้ เพื่อจะกำจุนชีวิตฝ่ายจิตของพวกเขา

สภาพระสังฆราชต่างๆ- โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพระสังฆราชแห่งชาติ – ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อปัญหาที่เร่งด่วนที่สุดเกี่ยวกับกลุ่มต่างๆ ที่ได้กล่าวมาข้างบน โดยผ่านทางตกลงกันด้วยความสมัครใจและความพยายามร่วมกัน พวกท่านควรสอดคล้อง และให้การสนับสนุนแก่การดูแลฝ่ายจิตด้วยวิธีการและสถาบันที่เหมาะสม พวกท่านควรคำนึงด้วยเช่นกันถึงกฎเกณฑ์พิเศษที่สันตะสำนักได้กำหนดไว้แล้ว หรือจะกำหนดขึ้น(5) ซึ่งจะถูกระบุอย่างรอบคอบให้เข้ากับกรณีแวดล้อมของกาลเวลา สถานที่และบุคคล

19. ในการปฏิบัติหน้าที่อัครสาวก ซึ่งเกี่ยวกับความรอดของวิญญาณนั้น บรรดาพระสังฆราชมีเสรีภาพที่เต็มเปี่ยมและสมบูรณ์แบบโดยตรงและเป็นเอกเทศจากอำนาจของพลเรือน ดังนั้นการปฏิบัติหน้าที่พระศาสนจักรของพวกท่านจึงไม่อาจจะถูกกีดขวางได้ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยทางอ้อม และก็ไม่ถูกห้ามในการที่จะติดต่อได้อย่างเสรีกับสันตะสำนักหรือหน่วยงานต่างๆ ของพระศาสนจักรหรือกับผู้อยู่ใต้การปกครองของท่าน

แน่นอน ในขณะที่นายชุมพาผู้ศักดิ์สิทธิ์อุทิศตนให้แก่การดูแลฝ่ายจิตแก่ฝูงแกะของคตนนั้น พวกท่านก็ต้องมีความห่วงใยต่อความก้าวหน้า และการเจริญงอกงามทั้งฝ่ายสังคมและฝ่ายโลกด้วย ตามธรรมชาติของหน้าที่ของพวกท่าน และในฐานะที่เป็นความจำเป็นของพระสังฆราชพวกท่านจะให้ความร่วมมืออย่างกระตือรือร้นกับอำนาจทางบ้านเมือง เพื่อจุดประสงค์นี้ และสนับสนุนให้ยอมอยู่ใต้กฎหมายที่ยุติธรรมและเคารพผู้มีอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมายด้วย

20. เนื่องจากหน้าที่ของการแพร่ธรรมของพระสังฆราชได้รับการสถาปนาขึ้นจากพระคริสตเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า และติดตามเป้าหมายทั้งฝ่ายจิตและฝ่ายเนื้อธรรมชาติ สังคายนาสากลศักดิ์สิทธิ์นี้จึงขอประกาศว่าสิทธิของการเสนอ และแต่งตั้งพระสังฆราชนั้นเป็นของอำนาจของพระศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิขาดและโดยตรงแต่เพียงผู้เดียว

ดังนั้น เพื่อจะปกป้องเสรีภาพอันพึงมีของพระศาสนจักร และของการสนับสนุนสวัสดิการของสัตบุรุษได้อย่างสะดวกและอย่างมีประสิทธิภาพ สังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้จึงปรารถนาว่าในอนาคตจะไม่มีสิทธิ หรืออภิสิทธิ์อีกต่อไปในการที่จะเลือกเสนอหรือแต่งตั้งพระสังฆราชโดยอำนาจของพลเรือน ส่วนอำนาจพลเรือนที่มีหน้าที่ที่ดีต่อพระศาสนจักรนั้น สังคายนานี้ขอโน้มรับด้วยความกตัญญู และเห็นคุณค่าอย่างสูงพร้อมกับขอรับรองให้สิทธิและอภิสิทธิ์ที่ได้กล่าวมาข้างบนด้วยความสมัครใจสิทธิซึ่งพวกเรามีในปัจจุบันนี้อันเนื่องมาจากสนธิสัญญาหรือขนบธรรมเนียม ทั้งนี้ หลังจากที่ได้มีการพูดคุยกันกับสันตะสำนักในเรื่องนี้แล้ว

21. เนื่องจากหน้าที่ของการอภิบาลของพระสังฆราชมีความสำคัญและมีภาระเช่นนั้น พระสังฆราชสังฆมณฑลและพระสังฆราชองค์อื่นๆ ที่กฎหมายถือว่าเท่าเทียมกัน เมื่อความสามารถลดลงในการทำให้หน้าที่ต่างๆ ของพวกท่านให้สำเร็จได้อย่างถูกต้อง อันเนื่องมาจากการเพิ่มพูนขึ้นของอายุหรือเหตุผลที่สำคัญๆ ได้รับการขอร้องให้ยื่นใบลาออกจากหน้าที่ จะด้วยการริเริ่มของท่านเอง หรือจากคำแนะนำของผู้มีอำนาจ ถ้าผู้มีอำนาจจะยอมรับการลาออกก็ต้องจัดหาทั้งการสนับสนุนที่เหมาะสมแก่ผู้ที่ได้ลาออก และให้สิทธิพิเศษแก่ท่านด้วย

II. อาณาเขตของสังฆมณฑล

22. เพื่อสังฆมณฑลจะทำให้เป้าหมายของตนสำเร็จได้ธรรมชาติของสังฆมณฑลจะต้องปรากฏชัดเจนแก่ประชากรของพระเจ้า ซึ่งประกอบขึ้นเป็นสังฆมณฑล เพื่อเป้าหมายนี้เช่นกันพระสังฆราชจะต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่

อภิบาลของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพให้แก่ประชากรของท่าน ท้ายสุด สวัสดิการของประชากรของพระเจ้าจะต้องได้รับการดูแลอย่างสมบูรณ์แบบเท่าที่สามาร

ทั้งหมดนี้ จึงเรียกร้องการกำหนดเขตแดนของสังฆมณฑลอย่างชัดเจน และการแจกจ่ายพระสงฆ์และทรัพยากรที่เหมาะสมและให้สอดคล้องกับความต้องการของการแพร่ธรรม ทั้งหมดนี้จะไม่เป็นประโยชน์ต่อพระสงฆ์และคริสตชนที่เกี่ยวข้องเท่านั้น แต่สำหรับพระศาสนจักรคาทอลิกทั้งครบด้วย

เกี่ยวกับเขตแดนของสังฆมณฑลนั้น สังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้จึงขอประกาศ-เท่าที่ความดีของวิญญานจะเรียกร้อง-ว่าการปรับปรุงที่เหมาะสมของเขตแดนของสังฆมณฑลควรได้รับการจัดการอย่างรอบคอบ และให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ การนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการแบ่ง การแยกหรือการรวมกัน หรือด้วยการเปลี่ยนแปลงเขตแดน หรือด้วยการกำหนดสถานที่ที่ดีกว่าสำหรับศูนย์กลางของสังฆมณฑลหรือ ท้ายสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีเมืองใหญ่ๆ ด้วยการจัดหาการจัดการภายในแบบใหม่ให้

23. ในการปรับปรุงเขตแดนของสังฆมณฑลนั้น สิ่งแรกต้องสอดคล้องกับเอกภาพโดยกำเนิดของแต่ละสังฆมณฑล ด้วยการคำนึงถึงบุคลากร สำนักงานและสถาบันซึ่งรวมเป็นตัวตนที่มีชีวิตอยู่ที่เป็น ในแต่ละกรณีนั้นทุกกรณีแวดล้อมควรได้รับการศึกษาอย่างรอบคอบ และควรคำนึงถึงบรรทัดฐานทั่วไปที่ออกมาด้วย

1) ในการกำหนดเขตแดนของสังฆมณฑลนั้น ควรคำนึงถึงความแตกต่างของส่วนประกอบของประชากรของพระเจ้าเท่าที่สามาร เพราะการนี้จะมีส่วนมากต่อการปฏิบัติหน้าที่การอภิบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันหน่วยของประชากรที่เป็นธรรมชาติของประชาชนพร้อมกับขอบเขตอำนาจพลเรือน และสถาบันด้านสังคม ซึ่งเป็นส่วนประกอบของโครงสร้างของมันควรได้รับการรักษาไว้ให้เป็นกลุ่ม (หน่วย) เท่าที่สามาร ดังนั้น เป็นอันชัดเจนว่าอาณาเขตของสังฆมณฑลควรที่จะต่อเนื่องเกี่ยวพันกัน

ควรให้ความสนใจ-ถ้าจำเป็น-กับเขตแดนพลเรือน และคุณลักษณะพิเศษของท้องถิ่นและประชาชนในเรื่องที่เกี่ยวข้องเบื้องหลังด้านจิตวิทยา เศรษฐกิจ ภูมิประเทศและประวัติศาสตร์ของพวกเขา

2) ขนาดของสังฆมณฑลและจำนวนของประชากรนั้น โดยทั่วไป แล้วควรที่จะทำให้พระสังฆราชแม้ว่าจะได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่นๆ ก็ตามให้สามารที่จะเป็นประธานในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ได้ ออกตรวจเยี่ยม นำและประสานงานทุกชนิดในสังฆมณฑลได้อย่างซื่อสัตย์ รู้จัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระสงฆ์ของตนรวมไปถึงนักบวชและฆราวาสที่อยู่ในโครงการต่างๆ ของสังฆมณฑลนี้เป็นส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งควรจัดหาพื้นที่ที่เหมาะสมให้พระสังฆราชและพระสงฆ์สามารถอุทิศพลังกำลังของพวกเขาให้แก่ศาสนบริการได้อย่างมีประโยชน์เต็มที่ โดยคำนึงถึงความต้องการของพระศาสนจักรสากล

3) ท้ายสุด เพื่อศาสนบริการแห่งความรอดได้ถูกปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละสังฆมณฑลนั้นถือว่า เป็นกฎทั่วไปที่แต่ละสังฆมณฑลจะมีจำนวนพระสงฆ์ที่มีคุณภาพ อย่างน้อยที่สุดเพียงพอต่อการดูแลประชากรของพระเจ้าได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งไม่ควรขาดสำนักงานสถาบันและองค์กรต่างๆ ที่เหมาะสมกับแต่ละพระศาสนจักรจำเพาะ และซึ่งประสบการณ์ได้แสดงให้เห็นความจำเป็นสำหรับการปกครอง และการแพร่ธรรมที่มีประสิทธิภาพ ท้ายสุด ทรัพยากรสำหรับการสนับสนุนแก่บุคลากรและสถาบันต่างๆ ควรมีหรืออย่างน้อยที่สุดควรพิจารณาล่วงหน้าอย่างรอบคอบ ซึ่งความเป็นไปได้ของมัน

สำหรับเป้าหมายเดียวกันนี้ สังฆมณฑลที่มีสัตบุรุษของจารีตอื่น พระสังฆราชของสังฆมณฑลจะต้องดูแลความต้องการฝ่ายจิตของพวกเขา โดยผ่านทางพระสงฆ์หรือวัดของจารีตนั้น หรือโดยผ่านทางตัวแทนของพระสังฆราชพร้อมกับอำนาจที่จำเป็น ถ้าเห็นสมควร ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนี้ควรมีตำแหน่งพระสังฆราชด้วย มิฉะนั้นแล้วพระสังฆราชของสังฆมณฑลเองจะต้องทำหน้าที่พระสังฆราชของจารีตอื่นด้วย เพราะเหตุผลบางประการหากสันตะสำนักไม่เห็นด้วยกับกฎข้อบังคับเหล่านี้ฐานันดรจำเพาะควรถูกสถาปนาขึ้นให้แก่จารีตเหล่านี้(16)

เช่นเดียวกันในที่ที่มีสถานการณ์คล้ายคลึงกันนี้ ควรจัดการให้สัตบุรุษที่ใช้ภาษาแตกต่างกันไม่ว่าจะโดยผ่านทางพระสงฆ์ หรือวัดที่ใช้ภาษาเดียวกันหรือโดยผ่านทางผู้ช่วยพระสังฆราชฝ่ายอภิบาล (Episcopal vicars) ที่มีความสันทัดในภาษานั้นๆ –และถ้ามีความจำเป็นก็ให้มีตำแหน่งพระสังฆราชด้วย – หรืออย่างน้อยที่สุดก็ด้วยวิธีการอื่นที่เหมาะสม

24. เพื่อจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการปรับปรุงสังฆมณฑลขึ้นตามกำหนดที่ถูกลงไว้ในข้อ 22-23 – และไม่ต้องกฏเกณฑ์ของพระศาสนจักรจารีตตะวันออก – จะเป็นการดีที่สภาพระสังฆราชต่างๆ จะได้ศึกษาเรื่องเหล่านี้ตามดินแดนที่เกี่ยวข้อง จะเป็นความเหมาะสมที่พวกท่านจะใช้คณะกรรมการของพระสังฆราชสำหรับเป้าหมายนี้ แต่จะต้องคำนึงถึงความคิดเห็นของบรรดาพระสังฆราชในแขวงหรือท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องด้วย ท้ายสุด พวกท่านจะให้การเสนอและความปรารถนาของพวกท่านต่อสันตะสำนัก

III. ผู้ช่วยหน้าที่การอภิบาลของพระสังฆราช

1. พระสังฆราชรองผู้มีสิทธิ์สืบตำแหน่งต่อ(Coadjutor)และพระสังฆราชผู้ช่วย(Auxiliary Bishops)

25. หน้าที่การอภิบาลของพระสังฆราชมิไว้เพื่อการปกครองสังฆมณฑล เพื่อให้ความดีของฝูงแกะขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับการพิจารณาอย่างสูงสุดเสมอ เพื่อจะบรรลุถึงเป้าหมายนี้ได้อย่างถูกต้องมักจะมีการแต่งตั้งพระสังฆราชผู้ช่วยขึ้น(Auxiliary Bishops) เนื่องจากพระสังฆราชสังฆมณฑลไม่สามารถทำให้สำเร็จได้ด้วยตัวเองในหน้าพระสังฆราชทุกอย่างตามที่ความดีของสัตบุรุษเรียกร้อง อันเนื่องมาจากความกว้างใหญ่ของสังฆมณฑลหรือจำนวนคริสตชนที่มีมาก หรือเนื่องจากลักษณะพิเศษของการแพร่ธรรมหรือเพราะเหตุผลอื่นๆ บางครั้งมีความจำเป็นพิเศษที่จะต้องมีการแต่งตั้งพระสังฆราชรองผู้มีสิทธิ์สืบตำแหน่งต่อ(Coadjutor) เพื่อช่วยงานพระสังฆราชสังฆมณฑล ทั้งพระสังฆราชรองและพระสังฆราชผู้ช่วยควรได้รับอำนาจที่จำเป็น เพื่อทำให้งานของท่านมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

และเพื่อป้องกันศักดิ์ศรีที่เป็นของพระสังฆราชไว้ แน่แน่นอนการนี้จะต้องทำไปโดยไม่ทำความเสียหายให้แก่เอกภาพของสังฆมณฑล การปกครองและอำนาจของพระสังฆราชสังฆมณฑลเป็นอันขาด

ยิ่งไปกว่านั้น ทั้งพระสังฆราชรองผู้มีสิทธิ์สืบตำแหน่งต่อและพระสังฆราชผู้ช่วย เนื่องจากพวกท่านถูกเรียกให้มีส่วนร่วมในการแบกภาระของพระสังฆราชสังฆมณฑล จึงในการปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่างของพวกท่านจะต้องได้รับความเห็นชอบจากพระสังฆราชสังฆมณฑล พวกท่านยังต้องแสดงความเคารพและความนับถือต่อพระสังฆราชสังฆมณฑล และตัวท่านเองก็ต้องมีความรักอันพี่น้องต่อทั้งพระสังฆราชรองและพระสังฆราชผู้ช่วยพร้อมให้ความยกย่องนับถือต่อพวกท่านด้วย

26. เท่าที่ความดีของวิญญูณ เรียกร้องพระสังฆราชสังฆมณฑล ไม่ควรริรอที่จะร้องขอผู้มีอำนาจให้แต่งตั้งพระสังฆราชผู้ช่วยองค์หนึ่งหรือสององค์โดยที่ไม่มีสิทธิ์ที่จะสืบตำแหน่งต่อ

ถ้าไม่ถูกกำหนดในหนังสือแต่งตั้ง พระสังฆราชสังฆมณฑล อาจจะแต่งตั้งให้พระสังฆราชผู้ช่วยองค์หนึ่ง หรือหลายองค์ให้เป็นอุปสังฆราชหรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นผู้ช่วยพระสังฆราชฝ่ายอภิบาล (Episcopal vicars) พวกท่านจะขึ้นตรงกับอำนาจของพระสังฆราชสังฆมณฑลเท่านั้น และท่านอาจจะต้องการปรึกษากับพวกท่านในปัญหาที่สำคัญๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีคุณลักษณะเป็นงานอภิบาล

เว้นเสียแต่ผู้มีอำนาจจะกำหนดเป็นอย่างอื่น อำนาจซึ่งพระสังฆราชผู้ช่วยมีตามกฎหมายจะไม่สิ้นสุดลงเมื่อพระสังฆราชสังฆมณฑลหมดวาระลง และเป็นที่ยี่ปรารถนาอย่างยิ่งที่เมื่อตำแหน่งพระสังฆราชสังฆมณฑลว่างลง การปกครองสังฆมณฑล – ควรถูกมอบให้แก่พระสังฆราชผู้ช่วยและถ้ามีหลายองค์ก็ขอให้เป็นอย่างใดองค์หนึ่ง – เว้นเสียแต่จะมีเหตุผลสำคัญเป็นอย่างอื่น

พระสังฆราชรองผู้มีสิทธิ์สืบตำแหน่งต่อ จะต้องถูกแต่งตั้งให้เป็นอุปสังฆราชจากพระสังฆราชสังฆมณฑลเสมอ ในบางกรณีผู้มีอำนาจอาจจะมอบอำนาจให้มากกว่านั้นแก่ท่านก็ได้ เพื่อการจัดหาความดีที่สุดทั้งในปัจจุบันและอนาคตให้แก่สังฆมณฑลเท่าที่จะสามารถทำได้ พระสังฆราชสังฆมณฑลและพระสังฆราชรองของท่านจะต้องปรึกษากันในเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งเสมอ

2. สำนักงานสังฆมณฑล(Diocesan Curia)และคณะกรรมกรต่าง ๆ(Commissions)

27. หน้าที่ที่สำคัญที่สุดในสำนักงานสังฆมณฑลคือ อุปสังฆราชแต่เท่าที่การปกครองสังฆมณฑลจะเรียกร้อง พระสังฆราชอาจจะแต่งตั้งผู้ช่วยพระสังฆราชฝ่ายอภิบาล (Episcopal vicar) หนึ่งหรือหลายคนขึ้นก็ได้ พวกเขานี้ต่างก็

มีอำนาจเดียวกัน กับที่กฎหมายพระศาสนจักรให้แก่อุปสังฆราช แต่สำหรับบางส่วนของสังฆมณฑลเท่านั้น หรือสำหรับชนิดที่ถูกกำหนดของการทำงานหรือสำหรับสัตบุรุษของจาริตที่ถูกกำหนดไว้

ในบรรดาพวกที่ให้ความร่วมมือกับพระสังฆราชในการปกครองของสังฆมณฑลคือ พระสงฆ์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นวุฒิสภาหรือสภา เช่นคณะสงฆ์ของอาสนวิหาร(Cathedral Chapter) คณะที่ปรึกษาหรือคณะกรรมการอื่นๆ ตามแต่กรณีแวดล้อมหรือลักษณะของสถานที่ที่แตกต่างกัน สถาบันเหล่านี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะสงฆ์ของอาสนวิหารควรได้รับการปรับปรุงตามความจำเป็นสำหรับความต้องการในปัจจุบันนี้

สำนักงานสังฆมณฑล (diocesan curia) ควรได้รับการจัดการให้มันเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับพระสังฆราชไม่เฉพาะแต่ในเรื่องของการปกครองสังฆมณฑลเท่านั้น แต่ในเรื่องของการปฏิบัติงานแพรธรรมด้วย

เป็นที่ปรารถนาอย่างยิ่งที่แต่ละสังฆมณฑลจะได้ก่อตั้งคณะกรรมการการอภิบาลขึ้น โดยมีพระสังฆราชสังฆมณฑลเองเป็นประธานและประกอบไปด้วยพระสงฆ์ที่ถูกเลือกสรรเป็นพิเศษ โดยมีนักบวชและฆราวาสมีส่วนร่วมอยู่ด้วยหน้าที่ของคณะกรรมการนี้คือ การสำรวจและชั่งน้ำหนักงานอภิบาลและสรุปสูตรที่ทำให้สำหรับการนี้

3. พระสงฆ์สังฆมณฑล

28. พระสงฆ์ทุกองค์ ทั้งพระสงฆ์สังฆมณฑลและพระสงฆ์นักบวช ต่างก็มีส่วนร่วมในสังฆภาพหนึ่งเดียวของพระคริสตเจ้าและปฏิบัติพร้อมๆกับพระสังฆราช จึงก่อให้เกิดความร่วมมือที่รอบคอบแก่พระสังฆราช แต่ว่าการดูแลวิญญูณของพวกเขานั้นพระสงฆ์สังฆมณฑลต้องมาก่อนทั้งที่เข้าประจำทำงานเป็นคนของสังฆมณฑลหรือเป็นสมาชิกของศาสนจักรจำเพาะ เพราะว่าพวกเขาได้อุทิศตนอย่างเต็มที่ให้แก่การรับใช้ดูแลส่วนหนึ่งของฝูงแกะขององค์พระผู้เป็นเจ้า ที่ตามมาคือพวกเขารวมกันเป็นคณะสงฆ์หนึ่งเดียวและครอบครัวหนึ่งเดียวโดยมีพระสังฆราชเป็นบิดา เพื่อจะแจกจ่ายศาสนบริการศักดิ์สิทธิ์แก่บรรดาพระสงฆ์อย่างเท่าเทียมกันและอย่างเหมาะสม พระสังฆราชจะต้องมีเสรีภาพที่จำเป็นในการแจกจ่ายหน้าที่และผลประโยชน์ ดังนั้นสิทธิหรืออภิสิทธิ์ซึ่งอาจจะจำกัดเสรีภาพนี้ได้จะต้องถูกยกเลิกไป

ความสัมพันธ์ระหว่างพระสังฆราชกับพระสงฆ์ของสังฆมณฑลควรจะต้องอยู่บนสายสัมพันธ์ของความรักความเมตตาแบบเหนือธรรมชาติ เพื่อว่าความสอดคล้องต้องกันของจิตใจของพระสงฆ์กับของพระสังฆราชจะทำให้กิจกรรมด้านอภิบาลได้เกิดดอกออกผลมากยิ่งขึ้น ดังนั้นเพื่อจะรับใช้วิญญูณได้ดียิ่งขึ้นขอให้พระสังฆราชเชิญพระสงฆ์มาทำการเสวนากัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการอภิบาล การนี้พระสังฆราชควรกระทำไม่เฉพาะแต่เป็นบางโอกาสเท่านั้น แต่ควรกำหนดให้เป็นระยะๆ เท่าที่จะสามารถ

ยิ่งไปกว่านั้นพระสงฆ์สังฆมณฑลทุกองค์ควรมีความสมัครสมานสามัคคีระหว่างพวกเขาเอง เพื่อจะสามารถแบ่งปันความหวังที่แท้จริงต่อสวัสดิการฝ่ายจิตของทั้งสังฆมณฑล พวกเขาควรคำนึงถึงด้วยว่าผลประโยชน์ที่พวกเขาได้รับอันเนื่องมาจากหน้าที่ในพระศาสนจักรของพวกเขานั้นสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับงานศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาควรมีส่วนร่วมด้วยใจกว้างต่อความจำเป็นด้านวัตถุของสังฆมณฑลตามที่พระสังฆราชจะชี้แนะ และเท่าที่ฐานะการเงินจะอำนวย

29. ผู้ที่ร่วมมือที่ใกล้ชิดกว่าของพระสังฆราชคือบรรดาพระสงฆ์ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลการอภิบาลหรือองค์กรแพร่ธรรมที่มีลักษณะนอกเหนือจากการเป็นวัด (โดยทั่วไป) ไม่ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของสังฆมณฑล หรือในกลุ่มสัตบุรุษพิเศษต่างๆ หรือกับกิจกรรมพิเศษจำเพาะ

พระสงฆ์ที่ได้รับมอบหมายจากพระสังฆราชให้ดูแลงานต่างๆ ของการแพร่ธรรมไม่ว่าจะในโรงเรียน หรือในสถาบันต่างๆ หรือสมาคมต่างๆ ก็มีส่วนในความช่วยเหลือที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง พวกเขาพระสงฆ์ที่ทำงานนอกเหนือจากการเป็นวัด (โดยทั่วไป) ในสังฆมณฑลที่พวกเขาอาศัยอยู่ควรถูกให้พระสังฆราชดูแลเป็นพิเศษ เพื่อพวกเขาจะได้ทำงานการแพร่ธรรมได้อย่างโดดเด่น

30. อย่างไรก็ดี เจ้าอาวาสทั้งหลายเป็นผู้ร่วมมือกับพระสังฆราชในรูปแบบที่พิเศษอย่างมาก เพราะในฐานะเจ้าอาวาสพวกเขาได้รับมอบหมายให้ดูแลวิญญาณทั้งหลายในบางส่วนของสังฆมณฑลภายใต้อำนาจของพระสังฆราช

1) ในการปฏิบัติหน้าที่ดูแลวิญญาณ บรรดาเจ้าอาวาสและผู้ช่วยควรที่จะทำหน้าที่ของการสอน การทำให้ศักดิ์สิทธิ์ และการปกครองให้สำเร็จลุล่วงไป เพื่อว่าสัตบุรุษและกลุ่มต่างๆ ในวัดจะได้เข้าใจได้อย่างแท้จริงว่าพวกเขาเป็นสมาชิกของทั้งสังฆมณฑลและของพระศาสนจักรสากล ดังนั้น พวกเขาควรร่วมมือกับเจ้าอาวาสและพระสงฆ์อื่นๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่การอภิบาลในบริเวณนั้น (เช่นหัวหน้าเขตและหัวหน้าฝ่าย (dean) ต่างๆ) รวมไปถึงพวกที่ทำงานที่นอกเหนือจากการเป็นวัด ดังนั้นงานอภิบาลในสังฆมณฑลก็จะรวมเข้าด้วยกันเป็นหนึ่งเดียวและทำให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้น การดูแลวิญญาณควรจะถูกแผ่ซ่านไปด้วยจิตตารมณ์ของธรรมทูต เพื่อว่าจะได้ยื่นมือออกไปหาทุกคนที่อาศัยอยู่ในเขตของวัดดังที่มันควรเป็น ถ้าเจ้าอาวาสไม่สามารถติดต่อกับประชาชนบางกลุ่มได้ท่านก็ควรขอความช่วยเหลือจากคนอื่น แม้กระทั่งฆราวาสที่อาจจะช่วยงานแพร่ธรรมของท่านได้ด้วย

เพื่อจะทำให้การดูแลวิญญาณมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นขอเสนอแนะอย่างมากให้มีกลุ่มชีวิตสำหรับพระสงฆ์ – โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกที่อยู่ในวัดเดียวกัน – การดำเนินชีวิตแบบนี้ – นอกจากจะให้การสนับสนุนงานแพร่ธรรมแล้ว – ก็ยังจะให้แบบอย่างของความรักความเมตตาและความเป็นหนึ่งเดียวแก่สัตบุรุษด้วย

2) ในการปฏิบัติหน้าที่การสอนของพวกเขา นั้น เป็นหน้าที่ของเจ้าอาวาสที่จะต้องประกาศพระวาจาของพระเจ้าแก่คริสตชนทุกคนเพื่อว่าเมื่อยังลึกลงในความเชื่อ ความหวังและความรักเมตตา – พวกเขาจะได้เติบโตขึ้นในพระคริสตเจ้า และในฐานะชุมชนคริสตชนพวกเขาจะได้เป็นพยานถึงความรักเมตตา ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกำชับไว้(17) ยังเป็นหน้าที่ของเจ้าอาวาสที่จะนำสัตบุรุษไปสู่การรู้จักธรรมล้ำลึกแห่งความรอด โดยผ่านทางการสอนคำสอนที่เหมาะสมกับอายุของแต่ละคน ในการสอนคำสอนนี้พวกเขาไม่ควรที่จะขอความช่วยเหลือจากนักบวชเท่านั้น แต่ความร่วมมือจากฆราวาสด้วย ด้วยการสถาปนาภราดรภาพแห่งข้อความเชื่อคริสตชนขึ้นด้วย

ในการปฏิบัติหน้าที่ของการทำให้สัตบุรุษของตนศักดิ์สิทธิ์นั้น บรรดาเจ้าอาวาสควรทำให้การถวายบูชามิสซาเป็นจุดศูนย์กลางและจุดสูงสุดของชีวิตคริสตชนทั้งครบ พวกเขาควรกระทำโดยไม่ลดละให้สัตบุรุษได้รับการเลี้ยงดูด้วยอาหารฝ่ายจิต โดยผ่านทาง การรับศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ อย่างศรัทธาและบ่อยๆ และโดยผ่านทาง การมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นและอย่างชาญฉลาดในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ บรรดาเจ้าอาวาสควรคำนึงว่าศีลลภัยบาปมีส่วนในพัฒนาการชีวิตคริสตชนอย่างไร ดังนั้นพวกเขาควรทำตัวให้ว่างเสมอในการฟังแก่บาปให้แก่บรรดาสัตบุรุษ ถ้าจำเป็นเขาควรขอความช่วยเหลือจากพระสงฆ์ที่มีความสันทัดในภาษาต่างๆ

ในการทำหน้าที่นายชุมพาของคนที่สำเร็จ บรรดาเจ้าอาวาสควรพยายามสุดความสามารถที่จะรู้จักสัตบุรุษของตน เนื่องจากพวกเขาเป็นผู้รับใช้ของฝูงแกะ พวกเขาควรให้การสนับสนุนชีวิตคริสตชนที่เต็มเปี่ยมแก่สัตบุรุษแต่ละคน รวมไปถึงครอบครัวด้วยในองค์กรที่อุทิศตนให้แก่การแพร่ธรรมและในชุมชนทั้งครบของวัด ดังนั้นพวกเขาควรไปเยี่ยมครอบครัวและโรงเรียนต่างๆ เท่าที่งานอภิบาลของตนจะเรียกร้อง พวกเขาควรให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อวัยรุ่นและต่อเยาวชน พวกเขาควรให้ความรักฉันบิดาแก่คนจนและคนป่วย พวกเขาควรมีความห่วงใยเป็นพิเศษต่อกรรมกรท้ายสุดพวกเขาควรสนับสนุนให้สัตบุรุษให้ความช่วยเหลือในงานแพร่ธรรม

3) ผู้ช่วยเจ้าอาวาส-ในฐานะที่เป็นผู้ร่วมงานกับเจ้าอาวาส -มีส่วนร่วมที่ขาดเสียไม่ได้และอย่างจริงจังต่อศาสนบริการของการอภิบาลภายใต้อำนาจของเจ้าอาวาส จึงควรมีการสมาคมกันฉันพี่น้อง ความรักความเมตตาต่อกันและความเคารพกันระหว่างเจ้าอาวาสกับผู้ช่วยของเขา พวกเขาควรช่วยเหลือกันด้วยการให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือและแบบอย่างก่อให้เกิดจิตใจเดียวกันและความรื้อนร่นร่วมกันในการรับใช้วัด

31. ในการตัดสินใจที่เหมาะสมของพระสงฆ์ในการบริหารวัดแห่งใดแห่งหนึ่งนั้น พระสังฆราชจะต้องพิจารณาไม่เฉพาะแต่ความรู้ข้อคำสอนของเขาเท่านั้น แต่จะต้องพิจารณาถึงความศรัทธา ความรื้อนร่นในการแพร่ธรรม พรสวรรค์และคุณภาพอื่นๆ ด้วยที่มีความจำเป็นต่อการรับใช้วิญญานได้อย่างถูกต้อง

วัดนั้นมีอยู่เพื่อความคิดของสัตบุรุษแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ดังนั้นพระสังฆราชควรที่จะสามารถจัดหาผู้ที่ทำหน้าที่เจ้าอาวาสที่ว่างลงให้ได้ง่ายกว่าและมีประสิทธิภาพมากกว่า ดังนั้นไม่ว่าสิทธิใดๆ ทั้งสิ้นของการเสนอ การแต่งตั้งและการสงวนไว้-ยกเว้นสิทธิของนักบวช-และที่ใดที่มีอยู่ของกฎที่ประจวบกันขึ้นโดยบังเอิญไม่ว่าจะ โดยทั่วไปหรือโดยเฉพาะ – จะต้องถูกยกเลิกไป

บรรดาเจ้าอาวาสควรจะมีคามมั่นคงในหน้าที่ในวัดของตน เพื่อผลประโยชน์ของสัตบุรุษ ความแตกต่างกันระหว่างเจ้าอาวาสที่ถูกย้ายได้กับที่ไม่อาจจะถูกย้ายได้นั้น จะต้องถูกยกเลิกไปและขบวนการของการโยกย้ายหรือปลดเจ้าอาวาสจะต้องถูกพิจารณากันใหม่และทำให้เรียบง่ายขึ้น ดังนี้พระสังฆราชในขณะที่ยึดถือความเสมอภาคทั้งด้านธรรมชาติ และกฎหมายของพระศาสนจักรก็สามารถจัดการสิ่งที่ดีกว่าสำหรับความต้องการของสัตบุรุษ

เจ้าอาวาสที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้องและอย่างมีประสิทธิภาพ อันเนื่องมาจากการมีอายุมากหรือด้วยเหตุผลที่สำคัญอื่นๆ ได้รับการเรียกร้องให้ยื่นใบลาด้วยความสมัครใจตามคำเชื้อเชิญของพระสังฆราช พระสังฆราชควรจัดสวัสดิการการสนับสนุนที่เหมาะสมแก่บรรดาผู้ที่ได้ลาออกจากตำแหน่ง

32. ท้ายสุดความห่วงใยเดียวกันนี้ต่อวิญญูณควรจะเป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจ หรือพิจารณาใหม่ในการก่อตั้งหรือยุบวัด และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทำนองนี้ ซึ่งพระสังฆราชสามารถทำได้ด้วยอำนาจของตนเอง

4. นักบวช

33. (ทั้งหมดที่เกี่ยวกับนักบวชนั้นรวมไปถึงสมาชิกของสถาบันอื่นที่ปฏิญาณถือคำแนะนำของพระวรสารด้วย) นักบวชทุกคนมีหน้าที่ –ตามแต่กระแสเรียกของตน –ในการร่วมมืออย่างรื้อรอนและอย่างขยันขันแข็งในการสร้างและทวีพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้าขึ้น และเพื่อความดีของแต่ละพระศาสนจักร

หน้าที่แรกของพวกเขาคือการก่อให้เกิดเป้าหมายเหล่านี้ขึ้นด้วยการสวดภาวนา ทำการใช้โทษบาปและให้แบบอย่างด้วยชีวิตของพวกเขาเองซึ่งสังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้ เชิญชวนให้พวกเขาเพิ่มการให้คุณค่า และความรื้อรอนต่อการนี้ โดยคำนึงถึงคุณลักษณะพิเศษของแต่ละคณะ พวกเขาควรเข้าร่วมงานภายนอกของการแพร่ธรรมอย่างขยันขันแข็งมากยิ่งขึ้น

34. นักบวชที่เป็นพระสงฆ์ โดยการเจิมถวายได้เข้ารับความรับผิดชอบในตำแหน่งสงฆ์ เพื่อพวกเขาจะได้กลายเป็นผู้ร่วมงานที่รอบคอบของพระสังฆราช ในปัจจุบันนี้พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือพระสังฆราชมากยิ่งขึ้นอันเนื่องมาจากความต้องการที่เพิ่มขึ้นของสัตบุรุษ ดังนั้นพวกเขาจึงพูดได้ว่าเป็นสมาชิกของคณะสงฆ์ของสังฆมณฑลได้อย่างแท้จริงตามที่พวกเขามีส่วนร่วมในการดูแลสัตบุรุษ และในการปฏิบัติงานแพร่ธรรมภายใต้อำนาจของพระสังฆราช

สมาชิกคนอื่นๆของคณะนักบวช -ทั้งชายและหญิง –ก็เป็นสมาชิกแบบพิเศษของครอบครัวสังฆมณฑล และให้ความช่วยเหลือที่ยิ่งใหญ่แก่ฐานันดรศักดิ์สิทธิ์ ด้วยการเพิ่มขึ้นของการเรียกร้องให้แพร่ธรรมพวกเขาก็สามารถ และควรให้ความช่วยเหลือนั้นมากยิ่งขึ้นไปอีก

35. เพื่อให้งานของการแพร่ธรรมได้ถูกปฏิบัติอย่างสอดคล้องกันในแต่ละสังฆมณฑล และเพื่อเอกภาพของระเบียบวินัยของสังฆมณฑลจะได้รับการรักษาไว้อย่างครบถ้วน หลักการเหล่านี้จะต้องถูกสถาปนาขึ้นให้เป็นบรรทัดฐาน

1) นักบวชทุกคนจะต้องถือว่าพระสังฆราชเป็นผู้สืบตำแหน่งของบรรดาอัครสาวกด้วยความเคารพและยำเกรงอย่างใส่ใจ ทุกครั้งที่พวกเขาถูกขอร้องอย่างถูกต้องจากผู้ใหญ่ ให้ทำงานแพร่ธรรมพวกเขาจะต้องยินดีปฏิบัติหน้าที่ของตนในฐานะผู้ช่วยเหลือที่กระตือรือร้นและที่นบนอบของพระสังฆราช(18) จริงๆ แล้วนักบวชควรถือว่าเป็นเกียรติในการที่จะสนองตอบอย่างฉับพลัน และอย่างซื่อสัตย์ต่อการขอร้องและความปรารถนาของพระสังฆราช และดังนั้นพวกเขาก็ได้รับบทบาทยิ่งขึ้นในศาสนบริการของความรอดของมนุษย์ พวกเขาควรทำภารกิจนี้ด้วยความเคารพต่อคุณลักษณะของคณะของพวกเขา และในการรักษาไว้ซึ่งธรรมเนียมของพวกเขาสั่ง –ถ้ามีความจำเป็นควรรองรับเป้าหมายนี้ด้วยหลักการของกฎปฏิภาณของสังคายนา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื่องจากความต้องการเร่งด่วนของสัตบุรุษและการขาดแคลนพระสงฆ์สังฆมณฑล คณะนักบวชที่ไม่อยู่ทิศตัวอย่างเด็ดขาดต่อการมีชีวิตแบบญาณทัสน์(ชีวิตอยู่ข้างในอารามอย่างเดียว) ก็ควรจะได้รับบริการเรียกจากพระสังฆราชให้มาช่วยงานอภิบาลต่างๆ อย่างไรก็ดี พวกเขาควรคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของแต่ละคณะด้วย บรรดาอธิการของคณะควรสนับสนุนงานนี้อย่างเต็มที่ โดยรับดูแลไว้แม้ว่าจะเป็นการชั่วคราวก็ตาม

2) อย่างไรก็ดี นักบวชที่ทำงานแพร่ธรรมอย่างกระตือรือร้น จะต้องถูกแผ่ส่วนด้วยจิตตารมณ์ของคณะของพวกเขาเสมอ และยังคงปฏิบัติตามพระวินัยของพวกเขาและจิตตารมณ์ของความนบนอบต่อผู้ใหญ่ของพวกเขา พระสังฆราชไม่ควรละเลยที่จะกำชับกฎข้อบังคับนี้กับพวกเขา

3) คณะที่ได้รับการยกเว้นโดยนักบวชถูกเรียกมารับใช้สมเด็จพระสันตะปาปาหรือผู้มีอำนาจอื่นๆ ของพระศาสนจักร และไม่อยู่ใต้อำนาจการปกครองของพระสังฆราชนั้น จะขึ้นตรงกับพระวินัยภายในของคณะของพวกเขาเพื่อว่าในตัวพวกเขาทุกอย่างจะได้ถูกประสานอย่างถูกต้องและการเจริญเติบโต และความศักดิ์สิทธิ์ครบครันของชีวิตร่วมของนักบวชจะได้รับการสนับสนุน(19) คณะเหล่านี้ได้รับการยกเว้นเพื่อว่าสมเด็จพระสันตะปาปาจะทรงสามารถจัดวางพวกเขาเพื่อความดีของพระศาสนจักรสากลได้(20) และอำนาจอื่นๆ เพื่อความดีของพระศาสนจักรต่างๆ ภายใต้อำนาจการปกครองเฉพาะของมันเอง

แต่ว่าการยกเว้นนี้ไม่ได้กัน นักบวชในแต่ละสังฆมณฑลออกจากอำนาจการปกครองของพระสังฆราชตามกฎหมายของกฎหมายตราบเท่าที่การทำหน้าที่อภิบาลของพวกเขา และสิทธิของการจัดการกับการดูแลวิญญูณเรียกกร้อง(21)

4) นักบวชทุกคน -จะได้รับข้อยกเว้นหรือไม่ก็ตาม –จะต้องขึ้นกับอำนาจของพระสังฆราชท้องถิ่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการประกอบภารกิจสาธารณะต่อพระเจ้าอย่างเปิดเผย – ยกเว้นในกรณีของความแตกต่างทางด้านจารีต – การดูแลวิญญูณ การเทศน์สอนให้ประชาชนฟัง การสอนศาสนาและจริยธรรมแก่สัตบุรุษ – โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขา – การสอนคำสอนและการอบรมพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาจะต้องขึ้นกับพระสังฆราชท้องถิ่นด้วยเช่นกันในเรื่องที่เกี่ยวกับมารยาทที่เป็นสถานภาพของพระสงฆ์โดยตรงเช่นเดียวกันกับงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการทำภารกิจแพร่ธรรมศักดิ์สิทธิ์ โรงเรียนคาทอลิกที่ดำเนินการโดยนักบวชจะต้องขึ้นกับอำนาจของพระสังฆราชท้องถิ่นด้วย โดยมี

เป้าหมายอยู่ที่การวางนโยบายต่างๆ ไปและการเฝ้าดูแล แต่สิทธิของนักบวชในการบริหารก็ยังคงเหมือนเดิม นักบวชจะต้องปฏิบัติทุกสิ่งทุกอย่างที่ส่งมายังตน หรือสภาพระสังฆราชจะกำหนดให้ทุกคนปฏิบัติตามโดยชอบด้วยกฎหมาย

5) การร่วมมือที่ได้รับการวางแผนอย่างดีได้รับการสนับสนุนให้เกิดขึ้นระหว่างคณะนักบวชด้วยกัน และระหว่างพวกเขากับพระสงฆ์สังฆมณฑล ควรมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดในงานแพร่ธรรมและกิจกรรมต่างๆ ที่ขึ้นกับทำที่เหนือธรรมชาติของหัวใจและจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่หยั่งรากลงในและตั้งอยู่บนความรักความเมตตา สันติะสำนักมีอำนาจที่จะตรวจตราการประสานงานกันนี้สำหรับพระศาสนจักรสากล บรรดานายชุมพาผู้ศักดิ์สิทธิ์ต่างก็มีอำนาจในสังฆมณฑลของตนและสมัชชาของอัครทูตและสภาพระสังฆราชในท้องถิ่นของตน

สำหรับพวกที่ทำงานแพร่ธรรมที่เป็นนักบวชจะต้องยอมรับพระสังฆราชหรือสภาพระสังฆราช ผู้ใหญ่ของคณะหรือสมัชชาของผู้ใหญ่ของคณะต่างๆ ก่อนที่จะปฏิบัติภารกิจหลังจากที่ได้มีการปรึกษากันแล้ว

6) เพื่อจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกัน และมีประสิทธิผลระหว่างพระสังฆราชกับนักบวชให้กล่าวถึงเป็นบางครั้งบางคราวหรือบ่อยเท่าที่จะเห็นสมควร พระสังฆราชและผู้ใหญ่ของคณะนักบวชควรพบปะกัน เพื่อถกกันถึงเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานแพร่ธรรมในท้องถิ่นของพวกเขา

บทที่ 3

เกี่ยวกับการประสานงานกันของพระสังฆราช เพื่อความคิดส่วนรวมของหลายๆพระศาสนจักร

I. การประชุมสมัชชา(Synods) สภาต่างๆ (Councils) และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพระสังฆราช(Episcopal Conferences)

36. นับตั้งแต่ศตวรรษแรกของพระศาสนจักรแล้วที่พระสังฆราชในฐานะผู้ปกครองของแต่ละพระศาสนจักรต่างก็ถูกผลักดัน โดยความสัมพันธ์ของความรักความเมตตาอันพี่น้อง และความรื้อนร้อนต่อพันธกิจสากลที่ถูกมอบแก่บรรดาอัครสาวก ดังนั้นพวกเขาจึงได้รวมศักยภาพและน้ำใจของพวกเขาเข้าด้วยกัน เพื่อความคิดส่วนรวมและเพื่อสวัสดิการของแต่ละพระศาสนจักร ดังนั้นจึงได้เกิดมีการประชุมสมัชชา(Synods) สภาแขวง(Provincial Councils) และสภาครบองค์(Plenary Councils)ขึ้น ซึ่งบรรดาพระสังฆราชใช้เป็นวิถีที่จะดำเนินตามสำหรับพระศาสนจักรต่างๆ ในการสอนความจริงของความเชื่อและการจัดระเบียบวินัยให้แก่พระศาสนจักร

สังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะให้มีการก่อตั้งที่นำเคารพของสมัชชา และของสภาต่างๆ ได้เจริญงอกงามขึ้นอีกครั้งด้วยความกระปรี้กระเปร่า และดังนั้นความเชื่อจะถูกทำให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและระเบียบวินัยจะได้รับการรักษาไว้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และมีประสิทธิผลยิ่งขึ้นในพระศาสนจักรต่างๆ ตามที่ความต้องการของกาลเวลาจะเรียกร้อง

37. โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้ บรรดาพระสังฆราชบ่อยครั้งมักจะไม่สามารถทำหน้าที่ของตนให้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพเว้นเสียแต่พวกท่านจะทำให้เกิดความพยายามร่วมกัน ในการเติบโตขึ้นในความสอดคล้องกันและในความใกล้ชิดกันโดยมีความสัมพันธ์กับพระสังฆราชของผู้อื่นๆ สภาพระสังฆราชซึ่งได้รับการสถาปนาขึ้นในหลายๆประเทศแล้วนั้น – ได้เป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นอย่างงดงามแล้วว่าการแพร่ธรรมมีผลมากยิ่งขึ้น ดังนั้นสังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้จึงถือว่าเป็นการเหมาะสมที่สุดที่ในที่ทุกแห่งที่บรรดาพระสังฆราชที่เป็นคนชาติเดียวกัน หรือแขวงเดียวกันจะได้จัดตั้งสมาคมขึ้นและเพื่อจะได้ประชุมกันตามเวลาที่กำหนด ดังนั้นเมื่อการเจาะลึกอย่างรอบคอบและประสบการณ์ได้รับการแบ่งปันกัน และได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันแล้วก็จะเกิดการรวมอันศักดิ์สิทธิ์ของพลังกำลังขึ้นในการรับใช้ความดีส่วนรวมของพระศาสนจักร

ดังนั้นสังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้จึงขอประกาศกฎเกณฑ์เกี่ยวกับสภาพระสังฆราชดังต่อไปนี้

38. 1) สภาพระสังฆราชคือสภาที่พระสังฆราชของประเทศหนึ่งหรือแคว้นหนึ่งมารวมกัน เพื่อทำหน้าที่อภิบาลของพวกท่านเพื่อก่อให้เกิดความดียิ่งขึ้น เพื่อพระศาสนจักรจะได้มอบแก่นุชนุษชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยผ่านรูปแบบและวิธีการของการแพร่ธรรมที่ถูกประยุกต์ให้เข้ากับกรณีแวดล้อมของการเวลาได้อย่างเหมาะสม

2) สมาชิกของสภาพระสังฆราชได้แก่บรรดาพระสังฆราชผู้ปกครองท้องที่ของทุกจาริต – ไม่รวมอุปสังฆราช - และพระสังฆราชรองผู้มีสิทธิ์สืบตำแหน่งต่อ พระสังฆราชผู้ช่วยและผู้มีตำแหน่งพระสังฆราชที่ทำงานพิเศษที่ได้รับมอบหมายจากสันตะสำนักหรือสภาพระสังฆราช สำหรับผู้มีตำแหน่งพระสังฆราชศักดิ์นิยมอื่นๆ ผู้แทนของสมเด็จพระสันตะปาปาเนื่องจากหน้าที่พิเศษของพวกเขานั้นๆ จึงไม่ได้เป็นสมาชิกของสภาพระสังฆราชตามกฎหมาย บรรดาพระสังฆราชท้องถิ่นและพระสังฆราชรองมีสิทธิ์ในการลงคะแนนเสียง พระสังฆราชผู้ช่วยและพระสังฆราชของผู้อื่นๆ ที่มีสิทธิ์ในการเข้าร่วมประชุมนั้นจะมีสิทธิ์ลงคะแนนเสียงโดยตรง หรือเพียงแค่สิทธิ์ลงคะแนนเสียงให้การปรึกษาเท่านั้นที่สุดแล้วแต่สถานภาพที่สภาจะกำหนดให้

3) แต่ละสภาพระสังฆราชจะต้องร่างสถานภาพของตนเองขึ้น เพื่อจะได้รับการยอมรับจากสันตะสำนัก ในสถานภาพเหล่านี้หน้าที่ต่างๆ ควรได้รับการสถาปนาขึ้น ซึ่งจะช่วยให้บรรลุถึงเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นตัวอย่างเช่น บอร์ดถาวรของพระสังฆราช คณะกรรมการต่างๆ ของพระสังฆราชและเลขาธิการ

4) การตัดสินใจต่างๆ ของสภาพระสังฆราช – จะต้องได้รับการรับรองอย่างถูกต้องตามกฎหมายและโดยคะแนนเสียงอย่างน้อยที่สุดสองในสามของบรรดาพระสังฆราช ซึ่งออกเสียงในการประชุมสภาและได้รับการรับรองจากสันตะสำนัก - โดยจะผูกมัดตามกฎหมายเฉพาะ แต่ในกรณีที่ถูกกำหนดในกฎหมายของพระศาสนจักรหรือถูกกำหนดขึ้นโดยคำสั่งพิเศษจากสันตะสำนักที่จะถูกมอบให้อย่างอัตโนมัติ หรือสนองตอบต่อคำร้องของสภาเอง

5) เมื่อกรณีแวดล้อมพิเศษเรียกร้องและด้วยความเห็นชอบจากสันตะสำนัก พระสังฆราชของหลายๆ ประเทศสามารถรวมกันเป็นสภาเดียวกันได้

การสื่อสารระหว่างสภาพระสังฆราชของประเทศต่างๆ ควรได้รับการสนับสนุนเป็นพิเศษ ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมและการป้องกันความดีของส่วนรวม

6) ได้รับการเสนออย่างมากมายทีเดียวให้บรรดาพระสังฆราชของพระศาสนจักรตะวันออกทั้งหลาย –จากการให้การสนับสนุนกฎข้อบังคับของพระศาสนจักรพวกเขาเองในสมัชชาต่างๆ และก่อให้เกิดงานที่มีประสิทธิผล เพื่อความดีของศาสนา –ควรคำนึงถึงความดีส่วนรวมของทั้งมวลที่มีหลายๆ พระศาสนจักรของจารีตที่แตกต่างกันด้วย พวกท่านควรแลกเปลี่ยนในการประชุมระหว่างจารีตต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์จะถูกกำหนดขึ้น โดยผู้มีอำนาจ

II. เขตแดนของแขวงต่างๆ (Provinces) ของพระศาสนจักรและการก่อตั้งแคว้นต่างๆ (Regions) ของพระศาสนจักร

39. ความดีของวิญญูณเรียกร้องให้มีเขตแดนที่เหมาะสมไม่เฉพาะแต่สำหรับสังฆมณฑลเท่านั้นแต่สำหรับแขวงอื่นๆ ของพระศาสนจักรด้วย ที่จริงแล้วบางครั้งมันก็เสนอให้มีการก่อตั้งแขวงใหม่ของพระศาสนจักรขึ้น ดังนั้นความจำเป็นของการแพร่ธรรมจะสอดคล้องกับกรณีแวดล้อมด้านสังคมและด้านท้องถิ่น ได้ดีกว่า ดังนั้นความสัมพันธ์ของบรรดาพระสังฆราชต่อกันด้วยและต่อพระอัครสังฆราชหัวหน้าแขวง (metropolitans) ของพวกเขา และกับพระสังฆราชท่านอื่นของประเทศเดียวกันและแม้กระทั่งระหว่างบรรดาพระสังฆราชกับเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในเมืองด้วย จะทำให้เรื่องต่างๆ ง่ายขึ้นและเกิดประโยชน์มากขึ้น

40. ดังนั้นเพื่อจะบรรลุถึงเป้าหมายเหล่านี้ สังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้จึงขอประกาศกฎเกณฑ์ดังต่อไปนี้ว่า

- 1) เขตแดนของแขวง (Provinces) ของพระศาสนจักรจะต้องยอมรับการพิจารณาก่อนหน้านี้และสิทธิและอภิสิทธิ์ต่างๆ ของพระอัครสังฆราชหัวหน้าแขวง (metropolitan) จะต้องได้รับการกำหนดโดยกฎเกณฑ์ใหม่และเหมาะสม
- 2) โดยทั่วไปแล้วทุกสังฆมณฑลและการแบ่งของเขตแดนที่เท่าเทียมกันกับสังฆมณฑลตามกฎหมายควรจะสัมพันธ์เข้ากับแขวงต่างๆ ของพระศาสนจักร ดังนั้นสังฆมณฑลต่างๆ ซึ่งบัดนี้ขึ้นกับสันตะสำนักโดยตรงและที่ไม่ถูกรวมเข้ากับแห่งอื่นนั้นจะถูกรวมเข้าด้วยกัน เพื่อจะก่อให้เกิดแขวงใหม่ของพระศาสนจักรขึ้น –ถ้าเป็นไปได้ -หรือไม่ก็ให้รวมเข้ากับแขวงของพระศาสนจักรที่ใกล้กว่าหรือที่สะดวกกว่า สิ่งนี้จะต้องขึ้นกับอำนาจการปกครองของพระอัครสังฆราชที่เป็นหัวหน้าแขวง(metropolitans) โดยให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของกฎหมายของพระศาสนจักร
- 3) ถ้าจะเป็นประโยชน์แขวง(Provinces)ของพระศาสนจักรอาจจะถูกรวมเข้าเป็นแคว้น(Regions)พระศาสนจักรสำหรับโครงสร้าง ซึ่งการเตรียมการด้านกฎหมายจะถูกกำหนดขึ้น

41. ถ้าเป็นการเหมาะสมสภาพระสังฆราชควรพิจารณาถึงปัญหาของเขตแดนของแขวงเช่นนั้น และการสถาปนาแคว้นต่างๆ ขึ้นให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ที่ถูกกำหนดขึ้นเกี่ยวกับเขตแดนของสังฆมณฑลตามเลขที่ 23-24 จากนั้นให้ส่งข้อเสนอและความประสงค์ต่างๆ ของพวกท่านไปยังสันตะสำนัก

III. พระสังฆราชที่มีหน้าที่ระหว่างสังฆมณฑล

42. เนื่องจากความต้องการการอภิบาลเรียกร้อยการทำงานอภิบาลบางอย่างจะต้องมุ่งไปถึง และการปฏิบัติเป็นโครงการร่วมยิ่งวันยิ่งมากขึ้น จึงเป็นการเหมาะสมที่หน้าที่บางอย่างจะถูกสร้างขึ้น เพื่อการรับใช้ทุกๆ หรือหลายๆ สังฆมณฑลของแขวงหรือประเทศที่ถูกกำหนด หน้าที่เหล่านี้จะถูกทำให้สำเร็จโดยพระสังฆราช

สังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้ขอชี้แนะว่าระหว่างพระสงฆ์ผู้ใหญ่ หรือพระสังฆราชที่ปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้กับพระสังฆราชสังฆมณฑลและกับสภาพระสังฆราชต่างๆ ควรมีการสมาคมฉันพี่น้องกันและการร่วมมือที่สอดคล้องกันในการแสดงออกซึ่งความห่วงใยด้านอภิบาล

ความสัมพันธ์เหล่านี้ควรได้รับการกำหนดอย่างชัดเจนจากกฎหมายของพระศาสนจักร

43. เนื่องจากสภาพพิเศษจำเพาะของการดำเนินชีวิตของพวกเขาการดูแลฝ่ายจิตของพวกเขาเรียกร้อยการพิจารณาพิเศษจึงควรมีการสถาปนาแขวงปกครอง(vicariate) ขึ้นในทุกประเทศถ้าเป็นไปได้ ทั้งตัวแทนพระสังฆราช(vicar)และพระสงฆ์ประจำกองทัพควรอุทิศตนอย่างสิ้นเชิงให้แก่งานที่ยากลำบากนี้ในความร่วมมือกับพระสังฆราชสังฆมณฑลอย่างสิ้นเชิง(1)

พระสังฆราชสังฆมณฑลควรมอบพระสงฆ์ที่มีความสันทัดกับงานที่สำคัญนี้จำนวนพอสมควรแก่ตัวแทนพระสังฆราช(vicar) ในเวลาเดียวกันพวกท่านควรส่งเสริมความมานะพยายามในการทำให้สวัสดิการฝ่ายจิตของบุคลากรทางทหารดีขึ้น

คำแนะนำโดยทั่วไป

44. สังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้ข้อกำหนดไว้ว่าในการฟื้นฟูประมวลกฎหมายของพระศาสนจักรนั้น กฎหมายที่ตราขึ้นจะต้องเหมาะสมกับหลักการเหล่านี้ตามที่ได้ถูกกำหนดในกฤษฎีกานี้ ควรมีการพิจารณาอย่างเป็นพิเศษด้วยซึ่งข้อสังเกตต่างๆ ที่คณะกรรมการต่างๆและบรรดาพระสังฆราชของสังคายนาได้กำหนดขึ้น

สังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้ยังได้กำหนดให้มีการเตรียมข้อแนะนำโดยทั่วไป ที่เกี่ยวกับการดูแลวิญญาณเพื่อให้ทั้งพระสังฆราชและพระสงฆ์จะได้นำไปใช้ ดังนั้นพวกท่านก็จัดหาวิธีการบางอย่างซึ่งจะช่วยพวกท่านให้ปฏิบัติหน้าที่อภิบาลได้ง่ายยิ่งขึ้นและอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ควรมีการเตรียมการชี้แนะพิเศษเกี่ยวกับการทำงานอภิบาลกับกลุ่มพิเศษของสัตบุรุษด้วยตามแต่กรณีแวดล้อมที่แตกต่างกันของแต่ละประเทศหรือแคว้นจะเรียกร้อย ข้อชี้แนะอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องการสอนคำสอนแก่ประชาสัตบุรุษ ข้อชี้แนะนี้จะพิจารณาถึงหลักการที่สำคัญๆของการสอนดังกล่าวรวมไปถึงการเตรียมพร้อมของมันและการแต่งหนังสือสำหรับการนี้ด้วย ในการเตรียมข้อชี้แนะเหล่านี้ควรจะให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่ข้อคิดเห็นที่ได้ถูกเสนอโดยคณะกรรมการต่างๆ และบรรดาพระสังฆราชของสังคายนา

หมายเหตุ ท้ายบท

เชิงอรรถ

อาร์มบท

1. มธ. 1, 21
2. ดู ยน. 20, 21
3. ดู สังกายนาวาทิกันครั้งแรก สมัยประชุมที่4 ภาคแรกสังฆธรรมนูญพระสังฆกรรมว่าด้วยพระศาสนจักร C.3 Denz. 1828 (3061)
4. ดู สังกายนาวาทิกันครั้งแรก สมัยประชุมที่4 อาร์มบทของสังฆธรรมนูญพระสังฆกรรมว่าด้วยพระศาสนจักร C.3 Denz. 1821 (3050)
5. ดู สังกายนาวาทิกันครั้งที่2 สังฆธรรมนูญว่าด้วยเกี่ยวกับพระศาสนจักร บทที่ 3 หมายเลขที่21, 24และ25: A.A.S. 57(1965) pp. 24-25, 29-31
6. ดู สังกายนาวาทิกันครั้งที่2 สังฆธรรมนูญว่าด้วยเกี่ยวกับพระศาสนจักร บทที่ 3 หมายเลขที่21: A.A.S. 57(1965) pp. 24-25
7. ดู Humanae Salutis สมณสาสน์สากลของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์นที่ 23 25ธ.ค.1961: A.A.S. 54(1962) p. 6

บทที่2

1. ดู สังกายนาวาทิกันครั้งที่2 สังฆธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักร บทที่ 3 หมายเลข22: A.A.S. 57(1965) pp. 25-27
2. ibid
3. ibid
4. ibid
5. ดู Apostolica Sollicitudo อัตตาคณัติ(Motu proprio)ของสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่6 15 ก.ย. 1965
6. ดู สังกายนาวาทิกันครั้งที่2 กฎฎีกาเกี่ยวกับพระศาสนจักร บทที่ 3 หมายเลข 23: A.A.S. 57(1965) pp. 27-28
7. ดู Fidei Donum สมณสาสน์สากลของสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่12 ลงวันที่21เม.ย.1957 A.A.S. 49(1957) p. 27 ff. รวมไปถึง Maximum Illud สมณลิขิตของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่15 ลงวันที่30 พ.ย. 1919 : A.A.S. 11(1919) p 440; Rerum Ecclesiae .สมณสาสน์สากลของสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่11 ลงวันที่28 ก.พ..1926 A.A.S. 18(1926) p. 68
8. คำปราศรัยของสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่6 ต่อคณะพระคาร์ดินัล สงฆ์ผู้ใหญ่และบรรดาเจ้าหน้าที่ของสำนักการปกครองกลางของพระศาสนจักร เมื่อวันที่21 ก.ย. 1963 A.A.S. 55(1963) p. 793 ff.

บทที่ 2

1. ดู กฤษฎีกาว่าด้วยพระศาสนจักรคาทอลิกจารีตตะวันออกของสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2, 21 พ.ย. 1964 เลข 7-11: A.A.S. 57(1965) p. 29 ff
2. ดู สังคายนาแห่งเมืองเตรนต์ สมัยประชุมที่ 5 กฤษฎีกาการปฏิรูป C. 2 Mansi.33, สมัยประชุมที่ 5 กฤษฎีกาการปฏิรูป C. 2 Mansi.33, 159 [ดูสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 สังฆธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักร บทที่ 3 หมายเลขที่ 25: A.A.S. 57(1965) pp. 29 ff.]
3. ดู สังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 สังฆธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักร บทที่ 3 หมายเลข 25: A.A.S. 57(1965) pp. 29.31
4. ดู Pacem in terris สมณสาสน์สากลของสมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 12, 23, 11 เม.ย. 1963 passim: A.A.S. 55(1963) pp. 257-304
5. ดู Ecclesiam Suam สมณสาสน์สากลของสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6, 6 เม.ย. 1964: A.A.S. 56(1964) p. 639
6. ดู Ecclesiam Suam สมณสาสน์สากลของสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6, 6 เม.ย. 1964: A.A.S. 56(1964) pp. 644-645
7. ดู กฤษฎีกาเรื่องสื่อสารมวลชนของสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2, 4 ธ.ค. 1963 : A.A.S. 56(1964) pp. 145-153
8. ดู สังฆธรรมนูญว่าด้วยเรื่องพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ของสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2, 4 ธ.ค. 1963 A.A.S. 56(1964) pp. 97 ff. Sacram Liturgicam อัครมุขมณฑล-องสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6, 25 ม.ค. 1964 : A.A.S. 56(1964)
9. Mediator Dei สมณสาสน์สากลของสมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 12 ลงวันที่ 2 พ.ย. 1947: A.A.S. 39(1947) p. 9 7 ff., Mysterium Fidei สมณสาสน์สากลของสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 3 ก.ย. 1965
10. ดู กจ. 1, 14 และ 2, 46
11. ดูสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 สังฆธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักร บทที่ 6 หมายเลข 44-45: A.A.S. 57(1965) pp. 50.52
12. ดู ลก. 22, 26-27
13. ดู ยน. 15, 15
14. ดู สังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 กฤษฎีกาว่าด้วยคริสตศาสนสัมพันธ์ 21 พ.ย. 1964 :A.A.S. 57(1965) pp. 90-107
15. Iam pridem อัครมุขมณฑลของสมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 10, 19 มี.ค. 1914: A.A.S. 6(1914) pp. 174 ff., Exul Familia สาสน์ของสมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 12, 1 ส.ค. 1952: A.A.S. 54(1952) p. 652; Leges Operis Apostolatus Maris รวบรวมโดยพระบัญชาของสมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 12, 21 พ.ย. 1957 :A.A.S. 50(1958) p. 375 ff.
16. กฤษฎีกาว่าด้วยเรื่องพระศาสนจักรคาทอลิกจารีตตะวันออกของสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2, 21 พ.ย. 1964 เลข 4: A.A.S. 57(1965) p. 77
17. ดู ยน. 13, 35
18. ดู คำปราศรัยของสมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 12, 8 ธ.ค. 1950: A.A.S. 43(1951) p. 28 รวมไปถึงคำปราศรัยของสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 เมื่อวันที่ 23 พ.ค. 1964: A.A.S. 56(1964) p. 571

19. ดู Romanos Pontifices กฤษฎีกาของสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอที่ 13, 8 พ.ค. 1881 และ Acta Leonis XIII, vol. 2, 1882, p. 234
20. ดู คำปราศรัยของสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 เมื่อวันที่ 23 พ.ค. 1964 : A.A.S. 56(1964) p. 570-571
21. ดู คำปราศรัยของสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 12, 8 ธ.ค. 1950 . 1 C.

บทที่ 3

1. คำแนะนำของที่ประชุมสมเด็จพระสันตะปาปา (Consistorial Congregation) ว่าด้วยพระสังฆราชของกองทัพ, 21 เม.ย. 1951 : A.A.S. 43(1951) p. 562-565 สูตรของการมอบสถานภาพให้แก่พระสังฆราชของกองทัพ 20 ต.ค. 1956 : A.A.S. 49(1957) pp. 150-163 กฤษฎีกาการเข้าเฝ้า ad limina ของพระสังฆราชของกองทัพ 28 ก.พ. 1959 : A.A.S. 51(1959) pp.272-274 กฤษฎีกาเรื่องการมอบอำนาจการฟังแก้บาปแก่พระสงฆ์ประจำกองทัพ 27 พ.ย. 1960: A.A.S. 53(1961) pp.49-50 รวมทั้งข้อแนะนำของสมณกระทรวงว่าด้วยนักบวชเกี่ยวนักบวชที่เป็นพระสงฆ์ประจำกองทัพ 2 ก.พ. 1955 : A.A.S. 47(1955) pp. 93-97
2. จดหมายของที่ประชุมสมเด็จพระสันตะปาปา (Consistorial Congregation) ถึงบรรดาพระคาร์ดินัลพระอัครสังฆราชและพระสังฆราชของประเทศที่พูดภาษาสเปน , 27 มิ.ย. 1951 : A.A.S. 43(1951) p.566

แปลโดย

คุณพ่อยวง บ. นรินทร์ ศิริวิริยานันท์

คุณพ่ออัครูว์ สำราญ วงศ์เสงี่ยม